

69-9
L 925

B. Brežgo

**Latgola dažu XVI—XIX g. s.
dokumentu gaismā**

Rēzeknē ♦ 1938

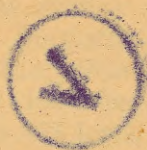
Latgaļišu Školētōju Centralōs Bīdreibas izdavums

L 69-9
925

m/p

85-59

B. Brežgo

Latgola dažu **XVI** — **XIX** g. s.
dokumentu gaismā.

Rēzeknē ♦ 1938

Latgališu Školotāju Centralās Bīdreibas izdavums

B-1
L-1

0308086173

L. V. B.
№ 356385

pār. v. 84

356385

Pētīt Latgolas vēsturi, mes radzam, ka lielāka daļa Latgolas vēstures materiālu atsarūn ārpus Latvijas. Senejās Latgolas valsts un pašvaldības īstōžu dokumenti, kas atsateic uz Leitovas lelknazistes un Pūlijas laikim, globojās Pūlijas un Krīvijās archivūs un bibliotekās. Daļa krīvu laiku dokumentu 1922. godā beja reevakuēta nu Krīvijās, un tagad globojās Valsts archivā. Bet šī reevakuētī materiāli sastōda tikai nālēlū daļu tūs vēstures materiālu, kaidi atrūnami Krīvijās archivūs¹⁾. Ivārojūt tū, pīgrīžama seviška uzmaneiba tīm vēstures materiālim, kaidi ir uzaglobōjuši Latgolā.

Latgolā taidi materiāli meklejami golvonūkōrt bazneicu archivūs un tamōs vītōs, kur agrōk muižinīkim beja dokumentu krōjumi. Šūs archivu pēteišonu mes uzsōkom 1928. godā, uzstōdūt par sovu mērki izpēteit tūs katōļu bazneicas archivus, kur agrōk pastōvēja klūsteri un misiijas, kai ari izpēteit Latgolas muižinīku dokumentu krōjumu atlikas. Turpynojūt šū dorbu ari pēc 1928. goda, mes izpētejom Krōslovās, Izvoltas, Aulejas, Varakļōnu, Nautrānu, Pōsīnes, Aglyunas, Rušōnu, Pyldas, Brigu un Viļānu bazneicu archivus, kai ari apmeklējom 21 personas, pi kurom globōjōs archivu materiāli nu muižinīku dokumentu krōjumim. Bez tam apskatejom Ludzas latgališu kulturas veicynōšonas bīdreibas vēsturiskō muzeja dokumentus.

Pētūt šūs archivu, izadeve konstatēt un izskaiteit 52 grōmotas un dokumentu

kūpōjumus un 169 atseviškus dokumentus, kas atsateic uz XVI—XIX g. s. laikmetu. Šō dorba laikā nu 18 dokumentim mes pagatavojam nūrokstus vai izrokstus un 177 dokumentus īgīvam, kas kūpā sastōdeja 455 lōpas. Tai kai dorbs beja izvasts ar Kulturas fonda leidzeklim, visi šī materiāli nūdūti Kulturas fondam. Pēc nūteikumim tī tiks nūdūti Valsts archivam, kur byus pīejami pēteitōjim.

Tai kai materiālim, kas globojās izpēteitūs archivūs, ir zynoma vēsturiskō vērteiba, zamōk mes apskateisim tūs, atzeimejūt ar zvaigzneiti dokumentus un nūrokstus, kas globōsīs Valsts archivā, lai zynōtu kur jūs meklēt. Apskotūt materiālus, tūs sadolam pa grupom, bet grupōs atseviškus dokumentus, taipat kai archivūs, sakōrtojam nūtykumu chronologiskā kōrteibā.

I Krōslovā, kur XVIII g. s. ūtrā pusē un XIX g. s. pirmā pusē dorbōjōs bazneickungi — misionari, Krōslovas katōļu bazneicas bibliotēkā, kas atsarūn bejušā misionaru klūstera ākā, mes atrodam jūs archiva atlikas. Divamžāl, nu šō archiva uzaglobōjušās tikai dažas grōmotas, lītas un atseviški dokumenti, prūti²⁾:

1. Grōmota ar nūsaukumu «Bullae Pontificae». Tei satur nūrokstus nu Romas pavesta 1652.—1802. g. g. bullom, kas atsateic uz Sv. Vincenta kongregaciju, pi kurās pīdareja ari Krōslovas klūsters.

2. 1709.—1751. g. s. irokstu grōmota ar nūsaukumu «Copulatorum» par Krōslovas bazneicā salaulōtom personom.

¹⁾ B. Brežgo: Archivu materiāli par Latgali krievu archivos. (Filologu biedribas raksti. Rīgā 1930. X). — Valsts archiva fondu saraksts. Rīgā 1937. Lpp. 22—23, 29, 38—39, 46—47, 63—64, 73, 82.

²⁾ B. Brežgo: Daži XVI—XIX g. s. dokumenti par Latgolu latvišu volūdā. («Latgolas Škola». Rēzeknē. 1936. Nr. 4).

3. Taida pat grāmota ar 1753.—1802. g. g. irokstim.

* 4. 1759. g. 9. jūnijā izsūtīta grāmota «Księga Do wpisowania ludzi Obojey płci w Bractwo Trojcy Przenajświętszey...». Šīte iraksteitas personas, kas īsastōjūs Sv. Trejādēibas brōlēībā, kuru Krōslovas bazneickungi misionari nūdybynōja 1758. godā 29. decembrī. Šei grāmota ir lūcēkļu saroksts, kas īsastōjūši brōlēībā laikā nu 1759. g. leidz 1868. g. Storp tim ir daudz latvīšu.

* 5. Svīneiga sūlejuma teksts nu XVIII g. s., kaidu vajadzēja nūdūt, īsastōjūt Krōslovas Svātō Vincenta ā Paulo brōlēībā. Šys dokuments raksteits latvīšu volūdā un saucēs: «Forma Pjēmszonas da Brolisties Wyssuswatokas Treadijbas».

* 6. Boltkrīvijas veiskupa Stanislava Sistrženceviča-Bohuša 1777. g. 27. aprīlī reikōjuma nūroksts Krōslovas misionaru kongregācijas rektoram Stanislavam Stadovskim. Ar šū reikōjumu veiskups pīšķir rektoram dažas sovas tiseibas. Veiskups pīlvaroļ bazneickungu dūt grāku pīdūšonu pat par taidim grākim, kurus var atlaist tikai vērseveiskups, nūslēgt lauleibas storp personom, kas atsārūn nalykumeigā kūpdzeivē, škērt lauleibas, kas nūslāgtas storp radinīkim, nūturēt mōceibas, sareikōt procesijas un t. t.

* 7. Mogilevas Romas katōļu vērseveiskupa Stanislava Sistrženceviča-Bohuša 1791. g. 9. janvara reikōjums prelatam Ciprianam Odinecam. 1790. g. 21. decembrī Mogilevas Romas katōļu konsistorija atcēle nu omota Krōslovas misionaru kongregācijas rektoru Mikeli Svižinski. Vērseveiskups pavēl Odinecam aizbraukt uz Krōslovu un mynātā omotā īvest bazneickungu Mateušu Mozdzenevski, bet jo tys, sovas pīteibas dēļ, nu šō omota atsateiktu, tad tymā vītā īceļt kaidu cytu nu bazneickungu misionaru vyda.

8. Krōslovas klūstera īnōkušūs rokstu registrs nu 1795. g. leidz 1823. g.: «Summariusz piśm urzędowych do Do-

mu Krasławskiego x. x. Missyonarzow przychodących».

9. «Księga Ukazów Konsystorskich od roku 1795 do roku 1823». Šei grāmota satur Mogilevas Romas katōļu goreigōs konsistorijas reikōjumus, storp kurim atzeimejami sekūši:

a) 1820. g. 3. marta konsistorijas reikōjums Nr. 548, kas atsateic uz muižiniku Ignatija un Katrinas Ivanovsku 1818. g. 9. februara dōvynōjumu Krōslovas žēlsirdeigūs mōsu klūsteram. Tai kai šōs mōsas apgōdōja tryuceigūs un bōriņus, bet šam nūlyukam jom nabeja pošom sovu īnōkumu, mynāti tad muižiniki dōvynōja klūsteram 25 000 rubļu. Šōs sumas nūdrūšynōšonai jī izsnēdze klūsteram hipoteku uz Naudīšu pusmuižu, kur dzeivōja 46 dzymtēylvāki (veiriši).

* b) 1822. g. 28. oktobra konsistorijas reikōjums Nr. 2274. Tur aprakšteita Krōslovas goreigō seminara absolventu Ontona Dirgailo, Tomaša Kossovskā un Fabiana Sikorska īsvēteišona par bazneickungim, kai arī jūs un Tadauša Babrika īceļšona par bazneickungim Latgolā. Šite mynāta arī bazneickunga Mōrteņa Tabarovskā īceļšona par Krōslovas apriņķa školās školōtōju *).

* c) 1822. g. 17. oktobra konsistorijas reikōjums Nr. 2114. Saskaņā ar šū reikōjumu, klūsteram beja jōvad mūku un mūkiņu saroksti, kontrolēs nūlyukūs, lai klūsterūs nūzaturātu izbāguši dzymtlaudis.

* d) 1823. g. 30. novembra konsistorijas reikōjums Nr. 2542 lītā par 4 000 dalderim, kurus Krōslovas muižas īpašneice īdōvynōja bazneickungim misionarim Krōslovas goreigō seminara uzturēšonai.

* e) 1823. g. 7. decembra konsistorijas reikōjums Nr. 2563, atteiceībā uz Krōslovas goreigō seminara klerikim Jezupu Špakovsku un Seimani Karpoviču, kuri beja slapyni izbāukuši uz Viļņu, lai īsastōtu golvonā goreigā seminarā.

10) «Księga Ukazów Konsystorskich od roku 1821 do roku 1828». Šei grāmota, taipat kai īpriķšējō, satur Mogilevas Romas katōļu konsistorijas reikōju-

mus, senata rēķojumus, kai arī generalgubernatora pārvaldes un citu iestāžu rēķojumus. Storp tim īvēreību saista sekūši dokumenti:

a) 1798. g. 3. novembra „Регламентъ для Церквей и Монастырей Римско-Католическаго исповѣданія въ Россійской имперіи“⁴⁾.

b) 1800. g. 11. decembra „Правила о управленіи Римско-Католическаго Духовенства въ Россіи“⁵⁾.

c) 1801. g. 13. novembra „Положеніе для Духовнаго и Церковнаго Правитель-ства Римско-Католическаго закона“⁶⁾.

d) Vitebskas, Mogilevas, Smolenskas un Kalugas generalgubernatora pārvaldes 1823. g. 21. novembra rēķojums Nr. 760. Generalgubernators kņazs N. Chovanskis, apbraukojūt Boltkrīvijas guberņas, kuru sastāvā ietilpa arī Latgola, ievāroja, ka valsts, bazneicas un sevišķi muižiniku zemniekiem pa lielāku daļu nav kōrteigu āku, nē apdzeivōšonai, nē mōjlūpim. Zemnieki ar vysu ģimīnē mytynojās kūpā ar mōjlūpim nabadzeigēs, šaurēs un dažreiz pat pussagruvušēs būdēs. Taipat generalgubernatoram ziņots, ka dažī zemnieki, kas dzeivoj mežainēs apvydūs, kur kūkmaterialu piteikūši, ir gon uzcāluši lelas ustobas bet bez cepīm un greidom, un taipat dzeivoj tur kūpā ar mōjlūpim, ustobā kaltej arī labeibu, bet telpas apsylda un ēdīnu gatavoj uz gunskura, kas aizkūrts teiši uz plykas zemes. Generalgubernators uzdūd muižiniku maršalim un policijai pōrlēcynōt muižinikus un bazneicas muižu pārvaldņikus spert sūlus, lai nūdrūšynōtu sovus zemniekus ar pīklōjeigom ākom.

e) Tōs pošas pārvaldes 1823. g. 27. novembra rēķojums Nr. 877, kas papyldam īpriķšejam rēķojumam uzstōda nūteikumus par labīreiceibom sādžōs. Īļu plateiba nūteikta nu 10 leidz 15 asim, aizlīgta

āku celšona vīnā čupā, nūteikts, ka storp dzeivojamom ākom jōbyut ejom un t. t.

f) Mogilevas Romas katōļu konsistorijas 1824. g. 22. jūnija rēķojums Nr. 1658. Šymā rēķojumā teikts, ka svešu ticeību goreigūs lītu golvonom pārvaldņikam admiralam Šiškovam īnōkušas ziņas, ka katōļu mūķi, kurim atlauts Boltkrīvijas guberņas bejušūs jezuitu klūsterūs nūdybynōt školās, laiceigōs jaunōtnes apmōceišonai, pījam pi sevis skolā arī pareizticeigūs bārnus, kurus mēģinoj pīvilkt sovīm dīvakolpōjumim, kai arī atvilinōt nu pareizticeibas. Sakarā ar tū keizars pavēlējis stingri aizrōdeit, lai katōļu goreidznīceiba šaidu jaunōtni nasaisteitu pi sovīm uzskotim.

* g) 1824. g. 30. jūlija konsistorijas rēķojums Nr. 1251. Nu tō radzams, ka Aglyunas dominikanu klūstera pōrzinis Mikelš Možeikovskis, nasaskotūt uz visim lykuma nūteikumim par valsts un bazneicas muižom, 1812. godā atlaidis breiveibā klūsteram pīdarušūs 29 zemniekus. Šūs zemniekus, saskaņā ar valdeibas rēķojumu, otkon īraksteja par dzymtļaudim, bet 1814. g. 5. oktobrī goreidznīceibai borgi nūteice, lai uz pīķšu tei sev nāpīsasovynōtu tīseibas pīķkert sev padūtīm zemniekim breiveibu, kuru stōvūklis pīleidynojams valsts zemniekim. 1824. godā rēķojums nūlidz atlaut zemniekim ilgōku laiku uzaturēt ōrpūs sovās dzeives vītas, vaj īsastōt īlgstūšā un tōlā dorbā. Šys rēķojums arī aizrōda goreidznīceibai, lai tei nāuzlyktu zemniekim taidus dorbus, kas nav paradzāti inventarūs, lai tūs atturātu nu vysa ļauna un izvīrteibas, lai vysu laiku jūs vadeitu pa dorba mīlesteibas un dīvbējeibas celim, kai arī ryupētūs par jūs labklōjeibu un kōrteigu zemes apkūpšonu. Leidz ar tū rēķojums uzlīk goreidznīkim obligatorisku pīnōkumu meklēt izbāgušūs zemniekus, nūdūt policijai tūs zemniekus, kurim nav pases, uzmaneit, lai storp zemniekim nāizaplateitu kaut kaidi natykumi un nadzeivōtu šaubeigi cylvāki, lai zemnieki kōrteigi moksōtu valsts nūdavas un papyldynōtu rezerves maizes labeibas nūlyktovas. Kotru godu goreidz-

³⁾ Vālōk bazneickungs Kossovskis kļyva pazelstams kai gramatikas un mōceibu sastōdeitōjs latvīšu volūdā, kuras jys izdeve.

⁴⁾ Sk. VII, Nr. 12.

⁵⁾ Sk. VII, Nr. 12 un XI, Nr. 1.

⁶⁾ Sk. VII, Nr. 12.

nīceībai vajadzēja pārbaudēt īraksteitūs zemniekus un pīpraseit jaupīnōkušūs. Goreidznīkim beja aizlīgts pījimt kaidu nu dzymtcylvākim sovā personeīgā, vai bazneīcas dīnastā.

h) Konsistorijas 1824. g. 20. septembra reikōjums Nr. 1997., kurā izteikta Krōslovas muižneices grafīnes Plateres 1789. g. 21. mājā dōvynōjums Krōslovas žālsirdeīgūs mōsu klūsteram. Grafīne Platers nūrakstējuse klūsteram nabogu, slymūs un krūplu uzturam 100 000 zlotu, nūdrūšynōjūt šū sumu ar sovom Krōslovas un Osvejas muižom. Jōs mantīnīks, Augusts Platers, šō nūdrūšynōjuma vitā 1790. g. 20. augustā atdeve žālsirdeīgom mōsom pylnā reīceībā Pukenišku pusmuižu. Sadolūt montōjumu storp mantīnīkim, Pukenišku pusmuiža pīkryta Kazimiram Plateram, kas klūsteram sōka nūdareit vysaidas pōresteības. Sakarā ar tū mūkīnes syudzējōs Daugavpīls zemes tīsai, ka Platers īstōstūt zemnīkim īzavairōt nu jūs klaušom atteīceībā pret klūsteri, pīkam vālōk jys īzgōdōjīs zemes tīsā šūs klaušu nasamēreīgū atvīglynōjumu, dažus zemnīkus pōrvedīs uz cytom sovom muižom, bet vīnu zemnīku, kū īgīvis klūsters, pajēmis sev, aizlīdzīs klūsteram lītōt mežu un pats apstrōdoj vīnu daļu nu pusmuižas zemes. Šū syudzeības lītu skateja cauri Daugavpīls zemes tīsa un īzbeīdze mīrīzleīguma dēļ.

i) Konsistorijas 1824. g. 21. oktobra reikōjums, kas satur Boltkrīvijas generalgubernatora kņaza N. Chovanska 1824. g. 1. augusta reikōjumu. Zemnīku goreīgōs uzraudzeības un audzynōšonas nūlyukūs aizrōdeīts, lai svātdīnōs un svātku dīnōs zemnīku īpašnīki jūs naaīzturātu leīdz pusdīnai na tīkai ar dorbīm, bet ari naatrautu ar syuteīšonu un citīm pīnōkumīm nu bazneīcas apmeklēšonas, uz kurīni jōsyuta pēc īspējas vairōk zemnīku nūsaklauseit dīvkolpōjumu.

* j) Konsistorijās 1824. g. 9. novembra reikōjums Nr. 2438 par audzēkņa Kazimira Pietkeviča īzslēgšonu nu Krōslovas katōļu goreīgō seminara tōdēļ, ka jys īzavairōjīs nūdybynōt draudzeīgas atteī-

ceības ar citīm seminara audzēknīm, saticīs ar laiceīgom personom, rakstējis paskvīlus par sovīm pīrkšnīkim un t. t.

k) Krīvijas senata 1825. g. 24. februara reikōjums. Tai kai zemes tīsu pīnōkums beja ryupētīs par vysu aprīkņa īdzeīvōtōju mīru un drūšeību bez kaut kaidīm īzjāmumīm, tad pēc senata uzskota, ari visīm īdzeīvōtōjīm vajadzēja snēgt zemes tīsom napīcīšamū paleīdzeību. Tōpēc pajyugu un kōjīnīku klaušas par lobu šom tīsom atteīcynōja ari uz bazneīcas muižom, žēidu sabīdreībom, kai ari uz čīnša un vīnsātu šlachtu.

* l) Senata 1825. g. 30. jūnija reikōjums par katōļu goreidznīkim sajamamū maizes, kyuleīšu un naudas dasmytū daļu. Nu Pūlījas Krīvijai pīvīnōtōs guberņōs pastōvēja dasmytō daļa, pamatojūtīs uz 1808. g. 4. marta nūteikumīm, kas šū nūdavu atstōja spēkā. Valsts padūme nūlēme, ka byutu lītderēīgi sastōdeit nūteikumus dasmytōs daļas moksōjumu īzleīdzynōšonai, atteīcynōjūt šū nūdavu ari uz pareīzticeīgūs goreidznīkim.

* m) Mogilevas Romas katōļu goreīgōs konsistorijas 1826. g. 5. jūnija reikōjums Nr. 1259, ar kuru pazīmōts keīzara Nikolaja I 1826. g. 13. mājā manifestas atteīceībā uz zemnīku namīrim. Manifestā teīkts, ka vysas volūdās par valsts zemnīku atbreīvōšonu nu nūdavu moksōšonas un muižīnīku zemnīku un sātas ļaužu atbreīvōšona nu kolpōšonas jūs kungīm ir vyltus baumas, kuras īzgudrōjuši un īzplātejuši ļauni cylvāki. Jo pēc šō manifesta zemnīku vydā konstatēs namīrus, tad vaīneīgūs borgi sūdeīs pēc lykuma.

n) Konsistorijas 1827. g. 17. janvara reikōjums Nr. 94, ar kuru nūteīkts visīm goreidznīkim, kai ari audzēknīm, kas mōcōs goreīgūs seminarūs un novīciatūs, lai jī nīkaidā gadejumā nauzadrūšynōtu saīsteit un pīgrīzt katōļu tīceībai na tīkai pareīzticeīgūs, bet ari cytus kristtīceīgūs. Preteajā gadejumā vaīneīgīm draudēja borgs sūds.

o) Senata 1830. g. 10. marta reikōjums par tū, lai vysur īzziņōtu keīzara 1785. g. un 1795. g. pavēles, ka nadreīkst pījimt

nivīnu Romas pavesta bullu, ni ari kaidu rakstisku syutejumu jō vōrdā. Šajōs keizara pavēlēs beja nūteikts, ka sasaraksteišona storp pavestu un Romas katōļu bazneicom un draudzes lūceklīm Krīvijā nūtyktu caur ministrijom. Nasaskotūt uz tū, tūmār nōcis zynoms, ka na vīnu reizi vīn krīvu pavalstnīki sasazynōjuši ar pavesta golmu teiši bez ministriju starpnīceibas. Šō īmesļa dēļ tad ari izdūts Senata 1830. goda reikōjums.

p) Senata 1830. g. 10. septembra reikōjums, kurā teikts, ka turpynoj atsaklōt gadejumi, kur katōļu mōceitōji, mūki un mūkīnes pōrvyllkuši pareizticeigūs katōlticeibā jūs pōrvaldeitōs draudzēs un laiceigōs školōs. Ar Senata reikōjumu katōļu goreidznīceibai aizlīgts pareizticeigūs pīvērst katōlticeibai.

11. «Liber officialum ecclesiae parochialis Craslaviensis Congregationis Sancti Vincentii a Paulo». Šei grōmota satur atzeimes nu 1818. g. leidz 1838. g. atteiceibā uz Krōslovas bazneicas pōrvaldi.

12. Taida pat grōmota ar īrokstīm nu 1825. g. leidz 1828. g.

13. «Diarium Ecclesiae Craslaviensis». Grōmota atsateic uz XIX g. s. pirmū catūrksni un tur atzeimeiti tī svātki, kod Krōslovas bazneicā nūtykuši svineiģi dīvkolpōjumi.

14. «Liber Obligationum Ecclesiae parochialis Craslaviensis». Šei grōmota sadaleita divōs daļōs. Vīnā daļā nu 1824. goda leidz 1830. g. bazneickungi misionari kotru dīnu atzeimējuši vyspōr nūturātūs dīvkolpōjumus, bet ūtrā daļā nu 1826. g. leidz 1830. g. atzeimējuši tūs dīvkolpōjumus, kas nūturāti uz zynomu saisteibu pamatu par klūsterim dōvōtom zemem vai naudū.

15. Taida pati grōmota: «Liber obligationum Ecclesiae parochialis, Craslaviensis Congregationis Missionis». Tei satur īrokstus nu 1830. g. leidz 1842. g. par vyspōrejīm dīvkolpōjumim un nu 1830. g. leidz 1840. g. par dīvkolpōjumim, kas nūturāti uz sevišku saisteibu pamata.

16. Mogilevas Romas katōļu goreigōs konsistorijas 1832. g. 29. janvara reikōjums Nr. 321 Krōslovas goreigō seminara rektoram Erdmanam. Nu tō radzams, ka ar 1831. g. 10. aprīļa reikōjumu mūkim beja aizlīgts izbraukt nu vīnas gubernas uz ūtru bez diecezes priksnīceibas atlōves un uz šōs atlōves pamata nu gubernas pōrvaldes izdūtōs pases. Saskaņā ar svešu ticeibu goreigūs lītu golvonō pōrvaldnīka D. Bludova 1832. g. 13. janvara reikōjumu, šys aizlīgums beja spākā tamōs gubernōs, kas pīvīnōtas nu Pūlijas, un tys atteicynojams ari uz boltū goreidznīceibu. Nūteikumi paredzēja, ka nivīns goreidznīks bez ōrkōrteigas vajadzēibas naatstōtu sovu vītu un pīnōkumus un naaizītu cytur ni sovā un ni cytā apriņķī. Šaidas vajadzēibas gadejumā, lai varātu aizbraukt uz cytu apriņķi, vajadzēja dabōt diecezes priksnīceibas atlōvi, un uz tōs pamata saimt braukšonas atlōvi nu laiceigōs pōrvaldes. Bazneickungi, kurus syuteja uz citim apriņķim dīnasta dareišonōs, varēja braukt tur vīneigi ar sova priksnīka atlōvi. Goreidznīkim, kas atstōja sovu pastōveigū dzeives vītu, lai izbrauktu turpat sovā apriņķī, vajadzēja rakstisku pīkrisšonu nu sova dekana. Mūkim, kurus syuteja vōkt dōvonas, vajadzēja saimt atteiceigu aplīceibu nu sovas diecezes priksnīceibas un uz šō pamata izjimt aplīceibu nu vītejōs civilōs pōrvaldes.

* 17. Krōslovas katōļu bazneicas 1835. goda 23. aprīļa inventars: «Inwentarz Przy podaniu Rządow Kościoła i Domu Krasławskiego Zgromadzenia X.X. Świeckich S-go Wincentego à Paulo, oraz Folwarku Baltyńia przez Ilww-ch Fundatorów nadanego, I. Xiędzu Józefowi Gońkiewiczowi...». Šys inventars satur kai pošas bazneicas, tai ari Krōslovas klūstera āku un tam pīdaruši īpašumu aprokstu. Šite atrūnams ari bazneicas un draudzes grōmotu, kai ari klūstera bibliotekas aproksts. Krōslovas bazneicas inventarā ītylpst ari Baltiņu pusmuižas inventrs. Šei pusmuiža tymā laikā pīdarēja Krōslovas bazneickungim misionarim. In-

ventarā atrūnams pusmuižas āku aproksts, montu un mōjlūpu saroksts, zemnīku mai-magazīnas aproksts un zemnīku klaušu saroksts. Inventaram pīvīnōts arī zem-nīku saroksts, kas dzeivoj pusmuižā, pi-kam nūrōdeits, cik kotram ir gīmīnes lū-cekļu, mōjlūpu, cik lelu zemes plateibu jys apstrōdoj un kaidas nūdavas jām jō-moksoj. Pusmuižai pīdarēja sekūšas sād-žas: Stainiški, Voiniški, Kočani, Andzani, Naudaniški un Veceli. Šamōs 6 sādžōs dzeivōja 28 saimīnīki, kuru lītōšonā bija 6⁵/₈ volokas zemes. Bez tam pusmuižai pī-darēja 11 vīnsātas: Kazindi, Mlinki, Oča-kovo, Grobļa, Zemiel, Skaista, Uzulini, Veceli, Andzani, Borovka un Naudaniški. Šite dzeivōja nomnīki kas kotru godu moksōja nomu naudā.

II. Izvoltā, kur 1814.—1820. g. g. atsaroda bejušais Daugavpils baz-neickungu jezuitu klūsters, nikaidi jūs dokumenti nav atrosti. Mate-riāli, kas šite aizakēre un natyka kūpā ar archivu aizvasti uz Polocku, aizgōja būjā 1858. godā, kad nūdaga bazneickungu dzeivojamō āka.

III. Aulejā, kur leidz 1820. godam pastōvēja bazneickungu jezuitu misija, taipat natyka atrosti nikaidi jūs archivu materiāli. Pēc īvōktom ziņom, vyss bazneicas archivs aizgōjis būjā guņsgrākā.

IV. Varakļōnu katōļu bazneicas telpōs, kur XVIII g. s. atsaroda baz-neickungu jezuitu misija, nu tō laika uzaglobōjuse tikai grōmota «Met-rica baptisatorum ecclesiae Varelanensis missionis Societatis Iesu. Comparata Anno Domini 1742». Šajā grōmotā īrak-steitas kristeibas nu 1742. g. leidz 1768. g.

V. Nautrānu katōļu bazneicas tel-pōs, kur arī atsaroda bazneickungu jezuitu misija, nikaidu archivu ma-terialu nu tō laika nav atrosts. Jo arī kas byutu uzaglobōjis, tad tys vyss sadadzy-nōts 1919. godā, revolucijas laikā, kai paskaidrōja bazneicas pravests.

VI. Posīnes katōļu bazneicas tel-pōs, kur atsaroda bazneickungu dominikānu klūsters, konstatei-

tas tikai metriķas grōmotas nu 1716. g. leidz 1832. g. Citi dokumenti nav atro-sti. Pēc īvōktom ziņom, šite globōjušis daži bazneickungu dominikānu archiva dokumenti, bet revolucijas un kara ope-raciju laikā 1918. g. — 1920. g. ti aizgō-juši būjā. Leidz ar tim pazuduse arī Po-sīnes klūstera chronika, kas globōjusēs bazneicas telpōs.

VII. Aglyunā, bejušō bazneic-kungu dominikānu klūstera ākā atrosti sekūši šō klūstera archiva materiāli:

* 1. Sakūpōjums, kurā atsarūn 1681.—1787. g. g. 10 dokumenti atteiceibā uz Aglyunas klūstera zemem. Storp tim 1681. g. 16. oktobra izroksts nu Inflan-tu kņazistes zemes grōmotas, kas satur Ru-šōnu muižas rūbežu izdaleišonu nu Dau-gavpils starostistes zemem, kū izdareja karaļa komisari 1596. g. 20. novembrī. Šite uzskaitētōs Rušōnu muižas tō laika apdzeivōtōs vītas, upes, azari, pūri un t. t.

2. «Cathalogus Missarum Domus Ag-lonensis». Šei grōmota sastōv nu divom daļom, Pirmā daļā laikā nu 1744. g. leidz 1767. g., atzeimeiti dīvkolpōjumi, kurus kotru dīnu nūturēja bazneickungi domini-kāni, bet ūtrā daļā atzeimeiti tī dīvkolpō-jumi, kurus bazneickungi dominikāni nū-turēja laikā nu 1744. g. leidz 1763. g. pa-matojūtīs uz zynomom saisteibom (obli-gationes perpetuae) par tū, ka dažas per-sonas beja zīdōjušas klūsteram zemi un naudu.

3. «Annotatio Missarum Missionis Ruszonensis Ordinis Praedicatorum». Šei grōmota satur īrokstus par dīvkolpōju-mim Rušōnu misijā, kurus nūturēja baz-neickungi dominikāni. Taipat kai īpriķ-šejō, tei dolōs divōs daļōs. Pirmō daļa aptver īrokstus nu 1766. g. leidz 1832. g., bet ūtrō — nu 1771. g. leidz 1832. g.

4. «Liber Missarum Conventus Aglo-nensis Ordinis Praedicatorum». Tei arī dolōs divōs daļōs un satur taidus pošus Aglyunas klūstera īrokstus nu 1785. g. leidz 1823. g.

5. Taida pat grōmota, kas satur īrok-stus par dīvkolpōjūmim laikā nu 1823. g.

leidz 1846. g. Nu pirmās daļas radzams, ka bazneickungi dominikāni Aglyunas klūsterī nu 1823. g. 19. maja leidz 1846. g. 6. oktobram nūturējuši 8439 divkōlpōjumus.

6. Taida pat grōmota, kuras pirmā daļa satur īrokstus nu 1846. g. leidz 1876. godam un ūtrō—nu 1846. g. leidz 1851. g.

7. Grōmota, kas satur Aglyunas klūstera īnōkumu un izdavumu sarokstu nu 1760. g. leidz 1784. g. Grōmotā ir divas daļas, pi kam pirmā saucās: «Liber Perceptorum Conventus Aglonensis Ordenis Praedicatorum», bet ūtrō: «Liber Expensarum Conventus Aglonensis Ordenis Praedicatorum».

8. Taida pat grōmota ar īrokstim nu 1804. g. leidz 1827. g.

9. Taida pat grōmota ar īrokstim nu 1827. g. leidz 1835. g.

10. «Liber enciclicarum Conventus Aglonensis Ordenis Praedicatorum». Šei grōmota satur originalā un nūrokstā Leitovās bazneickungu dominikānu provinces provinciala, veiskupa un c. reikōjumus nu 1715. g. leidz 1757. g.

11. Taida pat grōmota, kas satur bazneickungu dominikānu provinciala, Mogilevas vērsveiskupa un valdeības reikōjumus nu 1770. g. leidz 1824. g. Grōmotā īvītots 1785. g. 6. janvarī sastōdeitais registers, nu kura radzams, ka šymā laikā Latgolā pastōvēja bazneickungu dominikānu konventi Posīnē, Aglyunā un Rušōnūs. Bazneickungu dominikānu mōjas beja Landskoronā, Brigūs, Pyldā un Varaklōnūs. Bez tam ģim beja kapelanija Viļakā.

12. Taida pat grōmota, kas satur Mogilevas Romas katōļu goreigōs konsistorijas 1825. g. — 1845. g. reikōjumus, kai ari tō laika valdeības reikōjumus un apkōrtrokstus. Tūs storpā atsarūn:

a) 1798. g. 3. novembra „Регламентъ для Церквей и Монастырей Римско-Католическаго исповѣданія въ Россійской имперіи“ 7)

b) 1800. g. 11. decembra „Правила о управленіи Римско-Католическаго Духовенства въ Россіи“ 8)

c) 1801. g. 13. novembra Положение для Духовнаго и Церковнаго Правительства Римско-Католическаго закона“ 9).

d) «Instrukcyja Dla Dziekanow, Wice Dziekanow i Deputatow o ich obowiazkach», kuru 1827. g. 29. oktobrī izdeve Mogilevas Romas katōļu goreigō konsistorija.

13. Kvīšu saimeitis: «Kwity z podusz-nego». Tei satur kvītes par golvas un cytu nūdūkļu samōksu nu 1774. g. leidz 1896. g. Storp šom kvītem ir sekūšas:

* a) Daugovas provinces zemes tīsas 1774. g. 29. janvara kvīte, pēc kuras Aglyunas klūsters īmoksōjis provinces kancelejas myura ākas ceļšonai 19 rubļus 96 kapeikas, skaitūt pa 7 kapeikom nu kotra klūsteram pīdarušō zemnīka, kuru pavyksam bejis 439.

* b) 1774. g. 2. decembra provianta komisara Bezchvostova kvīte par tū, ka nu Aglyunas klūstera sajmīts Daugavpiļs nūlyktovā golvas proviants par goda ūtrū pusi — 24 četvertes un 7 četveriki. Īvaroļūt tū, ka klūsteram beja 439 zemnīki, tam vajadzēja nūdūt vēl 2 četvertes, 4 četverikus un 4 garnicus rudzu.

* c) Daugovas provinces kancelejas 1777. g. 5. janvara kvīte, pēc kuras klūsters samoksōjis 43 rub. 50 kap., kai iztryuktūšū nūdūkli par 1776. g. ūtrū pusi, sakarā ar dzērīņu dadzynōšonu un pōrdūšonu, pi kam par kotru nu 439 zemnīkim rēkinōts 10 kapeikas.

* d) Provianta komisara Bezchvostova 1777. g. 20. decembra kvīte par tū, ka Daugavpiļs nūlyktovā nu klūstera sajmīts par goda ūtrū pusi golvas proviants 27 četvertes 1 četveriks un 4 garnicas rudzu. Par kotru nu 435 zemnīkim nūdūti 4 garnici.

* e) Daugavpiļs valsts kases 1784. g. 18. aprīļa kvīte Nr. 74 nūroksts. Pēc šos kvīts klūsters par goda pirmū pusi sa-

7) Sk. I, Nr. 10.

8) Sk. I, Nr. 10 un XI, Nr. 1.

9) Sk. I, Nr. 10.

moksōjis golvas naudu 129 rub. 37¹/₂ kap. un 2 rub. 58³/₄ kap., pi kam zemnīku skaits šureiz uzdūts 414. Kvītes ūtrā pusē ir klūstera nūdūkļu aprēkins par goda ūtrū pusi, pi kam zemnīku skaits ir tys pats. Golvas nūdūklis un papyldu nūdūklis beja jōmoksoj tikpat daudz, cik par pyrmū pusi un posta satīksmes izdavumi 49 rub. 68 kap. Aprēkins bejis šāids: golvas nūdūklis 31¹/₄ kap. nu zemnīka, papyldu nūdūklis 2 kap., posta satīksmes izdavumi — 12 kap.

* f) Polockas guberņas valsts kasas 1788. g. 17. maja kvīte Nr. 304, nu kuras radzams, ka klusters par sovīm 425 zemnīkim samoksōjis par pyrmū pusgodu 132 rub. 81¹/₄ kap. un papyldu nūdūkli 2 rub. 65³/₄ kap. Šei nauda beja vajadzīga, lai sagtu izdavumus par Jekaterinoslavas armijai pīgōdōtū proviantu myltu un putrōmu veidā.

*) g) Daugavpils zamōkōs zemes tīsas 1788. g. 31. jūlija kvīte par tū, ka nu klūstera sajimti tytu lobōšonai 4 četrus osu garas bolkas, 76 osu garas bolkas un 102 dēli sagumam.

* h) Krōslovas pōrvaldnika K. Choda-keviča 1790. g. 30. oktobra kvīte par 2 asim mōlkas, kas sajimtas nu klūstera Reveles kōjinīku pulkam.

* i) 1793. g. 1. oktobra valsts dorbu uzrauga J. Antonova kvīte klūsteram, ka pi ceļu dorbim napōrtraukti strōdōjuši 2 klūstera cylvāki ar zirgim un vīns kōjinīks, pi kam kūpejais dīnu skaits bejis: ar zyrgu 10 un bez zyrga — 20.

* j) Daugavpils valsts kasas 1825. g. 24. februara kvīte Nr. 66 par tū, ka nu klūstera par 1824. goda pyrmū pusi sajimti sekūši nūdūkļi un nūdavas: golvas nūdūklis — 219 rub. 75 kap., par dagvīna dadzynōšonu — 146 rub. 50 kap., celim — 36 rub. 62¹/₂ kap., yudiņa ceļu satīksmei — 7 rub. 32¹/₂ kap. un uz 1823. g. 11. aprīļa manifesta pamata — nūdūkļu porōda termimoksa 79 rub. 89³/₄ kap.

* k) Taida pat 1825. g. 24. februara kvīte Nr. 51, pēc kuras samoksōtas par pyrmū pusgodu zemes nūdavas: posta

uzturēšonai 219 rub. 75 kap. un muižinīku kanceļejai — 5 rub. 86 kap.

* l) Daugavpils apriņķ'a valsts kasas 1841. g. 15. janvāra kvīte Nr. 52, pēc kuras nu klūstera sajimti nūdūkļi par 1840. goda ūtrū pusi, kūpsumā 128 rub. 19 kap., aprēkinojūt tū nu 436 klūstera zemnīkim.

* m) Taida pat 1841. g. 11. marta kvīte, ka klusters pēc taida poša zemnīku skaita par goda pyrmū pusi samoksōjis: nūdūkļus 207 rub. 10 kap., dagveina dadzynōšonai — 126 rub. 44 kap., par kūpejom zemes klaušom — 66 rub. 2¹/₇ kap., zemes tīsu uzturēšonai — 19 rub. 62 kap. un rezerves kapitalam par lobu 6 rub. 54 kap.

* n) Daugovas aizkōrtnes 1856. g. 26. janvāra zeimeite Nr. 74, ka sajimta cēla nūdava par trejim posta zirgim 1 rub. 17 kap. braucīnam nu Daugavpils leidz Ukmērgai (Leitovā).

14. Grōmota «Kwitaryusz wszelkiego rodzaju oplaconych podatkow». Grōmota satur kvītes nu 1820. g. leidz 1841. godam par dažaidīm nūdūklīm, kurus nūmoksōjis klusters.

* 15. 1820. g. «Wizyta Kościoła y Klostoru XX Dominikanow Aglonskich» Vizitaciju izdareja Leitovas provinces bazneickungu — dominikanu provincials Bronislavs Fausts Cecieskis. Šys dokuments satur bazneicas un klūstera, kai ari tīm pīdarušu āku aprokstu, bazneicas trauku un cytu īpašumu aprokstu, bibliotekas un archiva aprokstu. Šite ari atrūnamas ziņas par filialom bazneicom Graverūs un Putānūs. ziņas par kopsātom, draudzes školom un pīlikti klōt draudzes pusmuižu un sādžu aproksti, pi kam nūrōdeits saimnīceību skaits un īdzeivōtōju daudzums. Nu pādejīm radzams, ka draudzē bejušas 411 saimnīceības, kurās dzeivōjuši 980 veirīši un 972 sīvītes. Bazneickungu dominikanu saroksts rōda, ka klūsterī bejuši tikai 6 mūki. Tōlōk sekoj klūstera zemu, dzērnovu un krūgu aproksts un klūstera īnōkumu un izdavumu savylkums. Pīlikti klōt ari Kundzišku un Putānu pusmuižu inventari, kurūs apraksteitas tūs saimnīceības un tom pīdarušos sādžas, uzskaitūt saimnīkus. At-

teiceībā uz kotru saimnīceību nūrōdeits, cik lelu zemes plateību tōs izmontoj, cik tom ir mōjlūpu un cik lelu plateību kotru godu tōs apsēj. Kundzišku pusmuižai pīdarējušas Leitanu, Madalānu, Krivašu, Noviku, Sikļu, Valeinu, Jaudzemu, Julišu, Skuju, Ancvīrņu, Usānu, Kucharu, Boro-ves, Pīsku un Lapatovas sādžas. Šymōs 15 sādžōs dzeivōjuši 58 saimnīki, pi kam kotrs izmontōjis pusvolokas zemes. Putānu pusmuižai pīdarējušas Pemperu, Uliku, Lesnes, Klōvānu, Škaparu, Greižu, Petrišku, Ancvīrņu, Zukulu un Cecīrska sādžas. Šymōs sādžōs dzeivōjuši 30 saimnīki un kotram nu tim ari bejuse pusvolokas zemes.

16—22. Aglyunas dominikanu klūstera 1885.—1890. g. g. septeni akti, kotrs ar nūsaukumu: „Бумагамъ, поступившимъ къ исполненію, свѣдѣнію и руководству“ Tī satur sarokstus sakarā ar sūdeitūs bazneickungu uzturēšonu klūsterī.

23. Taidis pats 1892. g. akts. Tur Mogilovas vērsveiskupa Kozlovska 1892. g. 25. novembra reikōjums Nr. 752. Vērsveiskups roksta, ka, pēc jam inōkušom ziņom, bārni, pyrmū reizi ejūt pi grāku syudzēšonas un dīvgolda, pa lelōkai daļai naasūt atteiceīgi apmōceiti par jūs ticeības pamatnūteikumim. Ivārojūt šūs bārnu bēdeigū stōvūkli, kai ari tū, ka tautas masōs arvīnu vairōk izaplota bezdīveiba, draudžu goreidznīkim jōatgōdynoj tī «De obligationibus parochorum» punkti, kas jim uzlik pīnōkumu šymā ziņā. Vērsveiskups lik priķšā draudžu gonim, lai jī kotru godu vairōkas nedēlas nu vītas, izavēlejūt šū laiku pēc sova īzskota, nūteiktā stupdē pulcynōtu bazneicā katōļu bārnus un mōceitu jim lyugšonas, hausleibas un ticeības pamatnūteikumus.

24—27. Taidi pat 1893. g. — 1896. g. četri akti.

28. Aglyunas dominikanu klūstera 1907.—1917. g. g. papeiru sainis, kas satur sarokstus par klūsterī īslūdzeitim bazneickungim. Storp tim atrūnams ari Mogilovas vērsveiskupijas vizitatora 1912. g. 20. julijs reikōjums Nr. 15 Aglyunas klū-

stera priķšnīkam, lai klūsterī uzjimtū sūda izcīšsonai pazeistamū Latgolas sabīdriskū darbinīku bazneickungu Kazimīru Skrindu. Pīterpiļs apgoboltīsa ar 1912. goda 1. februara spridumu jū beja sūdejuse ar 3 nedēlom aresta par draudēšonu policijai.

VIII. Rušōnu katōļu bazneicas tēlpōs, kur leidz 1832. g. pastōvēja bazneickungu dominikanu misijs, nav atrosti nīkaidi archivu materiāli, atskaitūt metrikas grōmotas. 1766.—1832. g. g. grōmota: «Annotatio Missarum Missionis Ruszonensis Ordenis Praedicatorum», kas pīdarēja Rušonu misijai uzaglobōjuse Aglyunas klūstera bibliotēkā¹⁰).

IX Pyl dā, kur ari atsaroda bazneickungu dominikanu misijs, uzaglobōjuši sekūši dokumenti:

1. 1766. g. bazneicas metriku grōmota.

2. 1825. g. «Księga ukazów», kas satur bazneickungu dominikanu provinciala, vērsveiskupa, dekāna un t. t. reikōjumu nūrokstus.

X. Brigūs, kur ari atsaroda bazneickungu dominikanu misijs, uzaglobōjuši sekūši dokumenti:

1. Metriku grōmotas, sōkūt ar 1769. g.

2. Draudzes lūcekļu saroksti, sōkūt ar 1802. g.

3. «Księga ukazów», kas satur, sōkūt ar 1808. g., dažaidus valdeības, katōļu konsistorijas, bazneickungu dominikanu provinciala, dekāna un t. t. reikōjumu nūrokstus.

XI. Marianu tāvu Vilānu mōjas bibliotēkā, kur leidz 1832. g. atsarōda bazneickungu bernardinu klūstera bibliotēka, atrastas tikai 2 grōmotas:

1. «Liber dispositus ad inscribenda Cursoria Provincialia». Tur atrodami bazneickungu bernardinu ordena Lietovas provinces provinciala, vērsveiskupa un dekāna reikōjumi, kai ari keizara pavēļu nūroksti. Storp pādejim atrodams «Regulament kościołów i klasztorów Rzym-sko-Katolickich wyznania w Cesarstwie Rosyjskiem», kurā nūteikta katōļu baz-

¹⁰) Sk. VII, Nr. 3.

necas īreikōšona Krīvijā. Grōmotā ir arī 1800. g. 11. decembra pavēle¹¹⁾.

* 2. «Liber Cursoriarum Decanaliū». Šei grōmota satur taidus pošus 1803.—1824. g. g. dokumentus. Bet tai kai šymā laikā klūstera pōrziņs reizē izpildeja arī Rēzeknes—Lubōnas dekana pinōkumus, tad grōmotā atrūnami arī reikōjumi šam dekanatam. Storp grōmotā īvītōtim dokumentim uzmaneību saista Mogiļovas Romas katōļu goreigōs konsistorijas 1809. goda 23. oktobra reikōjums Nr. 726 Viļānu bazneickungu bernardinu klūstera pōrziņam, lai naizpildeitu nikaidus divkolpōjumus uniātim, lai napijimtu katōļtīcelbā tūs uniātus, kas grybātu pōrīt, bet tūs, kas pōrgōjuši katōļtīceibā leidz 1798. godam, naazturēt, jo tī grybātu sovu tīceibu maineit. Šū reikōjumu izdeve uz Vitebskas gūberņas valdes pīprasejumu, pi kam beja aizrōdeits, ka goreigōs personas, kas šū reikōjumu naizpildeis, nūdūs tīsai.

Bez šom divom grōmotom vēl pēc 1920. g. klūsterī globōjušis trejs dokumentu saini, bet tūs naizadeve atrats.

XII. Ludzas latgalīšu kulturas veicynōšonas bīdreibas vēsturiskā muzejā atrosti sekūši materiali:¹²⁾.

* 1. Daļa 1786.—1797. g. g. Ludzas apriņķa tīsas lītas, atteiceibā uz šōs tīsas sasaraksteišonu ar Polockas vītnīceibas valdi. Lītā ir Ludzas apriņķa tīsas divi roksti, kas nūsyuteiti Polockas vītnīceibas valdei pi 1786. g. 22. decembra roksta Nr. 647. Vīns nu tim ir tīsas oktobra sēdē naizpristū lītu saroksts. Nu šite īvītōtūs lītu nūsaukumim radzams, ka 1786. godā 15. majā Ludzas piļsātā nūtykuši namūri, sakarā ar kū izdareita izmeklēšona, pi kam pīsadalejuši Sebežas un Rēzeknes apriņķa tīsas un Mogiļovas Romas katōļu konsistorijas pōrstōvi. Ūtrais roksts ir tū ārestantu saroksts, kaidi Lu-

dzas cītumā atsaroduši oktobra sēdes laikā. Nu tim 5 Zūseņu sādžas zemņiki apvainōti par tū, ka jī itkai zynūt, kur slēpās šōs sādžas izbāguši zemņiki.

* 2. Krasnopolis muižneicas grafines Timans 1836. g. akts. Ar šū aktu jei par čaklu un cīteigu kolpōšonu atbreivoj nu dzymtbyušonas sovu Obševas sādžas zemņiku Juri Lukašonku ar sīvu, pīcim dālim un meitom. 1837. g. 30. oktobrī šū aktu uzrōdeja Ludzas apriņķa tīsai, kur tū iraksteja ar Nr. 51 dažaidu dokumentu grōmotā.

XIII. Nu privatom personom īgyuti sekūši archivu materiali, kas golvonā kōrtā nōkuši nu Latgolas muižinīku dokumentu krōjumim:

A. Dokumenti, kas dūd ispēju sprīst par zemes īpašumim Latgolā XVII g. s. beigōs, par tū, cik biži Latgola bejuse apdzeivōta šymā laikā, kai arī par jōs īdzeivōtōjim XIX g. s. vydā Daugavpiļs apriņķī.

* 1. 1690. g. 31. jūlija «podimna» nūdūkļa sadaleišona storp zemes īpašnikim Latgolā. Šite atrūnams muižu saroksts leidz ar nūrōdejumim, kam tōs pīdarējusas un cik tur bejis dyumu. Pavysam Latgolā uzdūti 952 dyumi.

* 2. Krōslovas un Aulejas pogostu XIX g. s. vydā īdzeivōtōju saroksta daļa. Šite īvītōti Myglānu, Parpuču, Cikōnu, Čaupu, Kudīnu, Bolūžu, Myuru, Veigūļu, Lelū un Mozū Gribūļu sādžu, kai arī Tračumu un Tračumovas vīnsātu īdzeivōtōji. Atteiceibā uz kotru īdzeivōtōju nūrōdeits jō vacums un radnīceibas saltes.

B. Dokumenti, kas atsateic uz katōļu klūsterim un bazneicom Latgolā, tim pīdarušom zemem un zemņikim, kai arī uz katōļu goreidznīceibas darbeibu Latgolā. Šī dokumenti atsateic uz XVII g. s. beigom, XVIII g. s. un XIX g. s. pyrmū pusi.

* 3. Pūliņas karaļa komisaru 1679. g. 16. novembra lāmums. 1678. g. seims Grodņā icēle specialu komisiju katōļu bazneicu īreikōšanai Latgolā. 1679. godā šei komisija īsaroda Ludzā. Šite Rēzeknes un Ludzas bazneicu pravests kano-

¹¹⁾ Skot. VII, Nr. 12.

¹²⁾ M. Apeļs: Ludzas latg. kult. veic. b-bas vēsturiska muzeja bibliografiskō nūdaļa («Latgolas Škola». Rēzeknē 1929. Nr. 9).

niks Stefans-Jōnis Andruškevičs paziņoja komisarim, ka pēc 1599. g. revīzijas Živultovščiznas un Bricovščiznas muižas zemes pīdarūt Ludzas bazneicai, nūrōdūt, ka dokumenti par tū aizgōjuši būjā pādejā karā ar Moskovu. Par īpašuma tiseibom uz tom pošom muižom īsnāguši dokumentus arī Jōnis, Andrejs, Kristaps un Jōnis Karnicki. Komisari atzyna muižas par Karnicu īpašumu, apstiprinojūt bazneicas īpašumā tās zemes, kuras tei valdeja.

* 4. Karnicku 1679. g. 18. novembra zvārasts komisarim, ka Živultovščiznas un Bricovščiznas muižas nikod nav lītōjis Ludzas pravests un tās nikod nav pīdarejušas bazneicai, bet ka šos muižas pīdar Karnickim jau vairōk symts godu uz lēņu tiseibu pamata.

* 5. 1697. g. 16. februara izroksts nu Inflantu kņazistes kapturu golvonōs grōmotas, kurā īraksteita Daugavpils jezuitu rezidences pōrziņa bazneickunga Jōņa Šrettera syudzeiba. Jezuiti syudzās, ka Indricas un Puščas muižneices Ludvika-Marija Grothuz un Jōņa-Andreja Plātera sīva naīvārōjušas jezuitim pīdarušōs Krugstel sādžas rūbežas. Syudzeibā arī nūrōdeits, ka Inflantu vaivods Jōnis-Andrejs Plāters īgyvis nu jezuitim Rusalķu un Kauliku sādžas, kai arī divus dzymtcylvākus pi Hoftenbergas, kuru vītā apsasūleja dūt cytus īpašumus.

* 6. 1758. g. 30. decembra dokuments, ar kuru Veližas pils tīsas rakstvedis Jōnis Piaseckis atdūd savōktus 800 dalderus bazneickungu misionaru golvonam vizītoram Slivickam ar nūteikumu, ka Krōslovas bazneickungi misionari īkgodus izbrauktu dīvkolpōjumu nūturēšonai Veližas. Usviatas un Podusviatas starostistēs.

* 7. Piasecka 1759. g. leigums šamā lītā ar vizītoru bazneickungu Slivicku.

* 8. 1769. g. 30. oktobra izroksts nu Daugavpils pils grōmotas Aglyunas bazneickungu dominikanu tīsas lītā ar Podgures muižinīku Gotardu Moļu. Bazneickungi syudzōs, ka Moļs ar varu gribējis īzvest nu jūs īpašumim 100 vazumu bolku, bet klūstera ļaudis pretōjušis un aiz-

turējuši 2 Moļa zyrgus ar vazumim. Moļs sovukōrt syudzōs, ka bazneickungi pīkovuši jō dzymtcylvāku Mateisu Ancverīnu un ka uz breiva ceļa ti aizturējuši jō zyrgus.

* 9. Boltkrīvijas veiskupa Siestrženceviča 1777. g. 8. janvara reikōjums atteiceibā uz žeidim, kas pōrīt kristeigā ticeībā, kuru atsvabynojs nu personeigō nūdūkļa.

* 10. 1782. g. 18. aprīļa kvīte, ka Viļakas katōļu bazneica nūdavuse Daugavpils karabineru pulkam labeibas iztryukumu: par 1780. g. — 15 četvertes 6 četverikus 4 garnicas un par 1781. godu — 1 četveriku 4 garnicus. Pēc vysa tō bazneicai vēl iztryukums 20 četvertes un 5 četveriki.

* 11. Katōļu bazneickunga J. Gajevska 1788. g. 31. marta kvīte, pēc kuras nu muižinīka Franča Karnicka sajēmis 6 dalderus par dīvkolpōjumim Karnicku kapleicā Ludzā.

* 12. Bīržgales katōļu bazneicas 1802. g. 14. decembra inventara nūroksts. Inventarā apraksteita bazneica ar jōs pīdarumim. Apraksteitas arī vysas bazneicai pīdarušōs saimnīceibas ākas, tur atsarunūšōs montas, mōjlūpi un labeiba. Nu inventara radzams, ka bazneica uzcalta 1750. godā.

* 13. Bīržgales katōļu bazneicas zemnīku 1802. g. 14. oktobra inventara nūroksts, kur atzeimeiti vysu uz bazneicas zemes dzeivojušūs saiminīku vōrdi un nūrōdeita jūs gimīnes lūcekļa skaits. Bez tam nūrōdeits arī, cik daudz zemes kotrs saiminīks apstrōdoj, cik jam ir mōjlūpu un cik beja labeibas krōjumā. Pavysam uz bazneicas zemes dzeivōjuši 17 saiminīki, kuri apstrōdōjuši $3\frac{3}{8}$ vlokas zemes.

* 14. Krīvijas senata 1818. g. 24. oktobra reikōjuma Nr. 2019 nūroksts par tū, ka tīsu sprīdumus lītōs, par zemes vai cytas montas atjīmšonu katōļu bazneicom, navar īzpīldeit bez senata apstiprinošonas.

* 15. Daļa nu Ludzas katōļu bazneicas 1820. goda vizitācijas akta. Tur at-rūnams Venecijas pusmuižas inventars,

kurā apraksteitas pusmuižas ākas, inventars, mōjlūpi, labeiba un zemņiku klaūšas. Nu inventara radzams, ka Ludzas bazneicai pīdarējušas sekūšas sādžas: Jurizdika, Lustiki, Ozorgi, Loči, Šmati, Čeri, Kausiniki, Ružeri, Žogoti, Typani, Bozovka un Zuiovo. Šamōs 12 sādžōs uz 3½ vlokom zemes (sāti 416 pyuri labeibas) dzeivōjuši 54 saiminiki, pi kam atteiceibā uz kotru nūrōdeits, cik cylvāku bejis saimnīceibā, cik lela zemes plateiba izmōntōta, cik leli bejuši sējumi un cik daudz bejis mōjlūpu.

* 16. Polockas jezuitu litu komisijas 1821. g. 29. augusta reikōjums Nr. 257 sakarā ar izdavumiem par bazneickungu jezuitu uzturēšonu Izvoltas likvideitā klūsterī. Nu tō radzams, ka jūs uzturam dūta labeiba un cyta pōrtyka gryudā, un bez tam kotru mēnesi vēļ 511 rubli naudā.

* 17. Mogilevas Romas katōļu goreigōs konsistorijas 1825. g. 4. maja reikōjums Nr. 996, nu kura radzams, ka pēc 1820. godā Izvoltas bazneicai nūdūtas sešu svātūs relikvijas. Konsistorija nūlēme, lai relikvijas īraksteitu bazneicas inventarā un izlyktu bazneicā dvīlyudzēju pīlyugšonai.

* 18. Ludzas katōļu bazneicas patversmes grōmatēna nu 1833.—1837. g. g., kur īraksteiti nabogim izsnāgti rudzi uzturam. Īroksti rōda, ka mynātā laikā bazneica izsnāguse nabogim 45 pyurus rudzu.

* 19. Mogilevas Romas katōļu konsistorijas 1851. g. 15. novembra reikōjums Nr. 7826, par Izvoltas un Aulejas bazneicu īreikōšonu zemņikim — kareivim.

* 20. Okras bazneicas 1858. g. aproksts, nu kurā radzams, ka kapleica šite uzcalta 1819. godā ar muižneices Konstances Oskierkas leidzeklim.

C. Dokumenti, kas snādz ziņas par Latgolas muižinīkim un jūs muižom un aptver laikmetu XVI—XVIII g. s., kai ari XIX g. s. pyrmū pusi. Ši dokumenti snādz pīrkštotu par muižinīku atteiceibom pret religiju, vacōkim un radinīkim, par sovstarpejom muižinīku at-

teiceibom un jūs atteiceibom pret sovīm zemņikim. Ši dokumenti dūd ari īspēju sprist par muižinīku izaturēšonu pret valdeibu, kai ari, zynomā mārā, par Pūlijas karaļa izaturēšonu pret jim. Tī snādz ari dažus nūrōdejumus par tū, kai kara nūtykumi Latgolā atsaspūgulōja muižinīkus. Storp dokumentim atrūnamas privileģijas, ar kaidom Livonijas mestri un Pūlijas karali pīškeiruši muižinīkim zemi Latgolā. Ir ari dokumenti, kas snādz ziņas par jūs muižom: par muižu pōreju nu vīna muižinīka ūtra muižinīka īpašumā, muižu īkilōšonu, iznomōšonu un saiminikōšonu. Beidzūt, nu šōs dokumentu serijas var gyut ziņas par ražu un mōjlūpu, labeibas un cytu lauksaimnīceibas ražōjumu cenom.

* 21. Livonijas mestra Valtera Pletnerga 1514. g. privileģijas nūroksts. Ar šū privileģiju mestrs pīšķir lēņu tīseibas Jōnam Segevoldam un jō pēcnōcējim uz Ludzas pils zemi pi Udrejas upes.

* 22. Ar augšmynātōs privileģijas pīškērtōs zemes rūbežu aproksts, kas 1767. g. 16. oktobrī īraksteits Inflantu kņazistes zemes grōmotōs.

*) 23. 1741. g. 6. maja izroksts nu Braslavas pils tīsas grōmotas, kas satur Ludzas starosta Skarbeka 1570. g. 13. augusta vēstuli, ar kuru kapteinam Kasparam Karnickam dūtas tīseibas litēt Lastovščiznas un Brincovščiznas muižas.¹³⁾

* 24. Tō poša laika izroksts nu tom pošom grōmotom. Šys izroksts satur mynātūs muižu rūbežu aprokstu, kuras 1590. g. 13. augustā Pūlijas karalis nūdevē lēņu īpašumā kapteinam Kasparam Karnickam.¹⁴⁾

* 25. 1768. g. 19. maja izroksts nu Braslavas pils tīsas grōmotom. Tys satur Pūlijas karaļa komisaru 1595. g. 7. oktobra aktu par rūbežu nūteikšonu storp Ludzas pils zemi un muižinīku zemi, un prūti: Dionizija Zivulša Istras mužu un Jōna Vituna Dunakļas muižu, Istras na-

¹³⁾ Skot. Nr. 24.

¹⁴⁾ Skot. Nr. 23.

apdzelvotū zemi un Medušovas solu. Ak-tā teikts, ka Istras muižu karalis Sigis-munds Augusts atdevis Zivultam par tū, ka jys, stovādams Reigas vērsvēiskupa pusē, ceinejis pret Livonijas mestru Fir-stenbergu, aizsorgōdams katōļu ticeibu.¹⁵⁾

* 26. 1669. g. 31. marta izroksts nu tom pošom grōmotom. Tys satur muiži-neicas Sofijas Karnickas 1669. g. 27. mar-ta testamentu, pēc kura jei sovas Bricov-ščiznas un Zivultovščiznas muižas nūvē-lej Bazīlijam un Reginai Rotkevičim.

* 27. 1670. g. 9. jūlijā Braslavas piļs tīsas grōmotos īraksteitō Ludzas muiži-nīka Aleksandra Karnicka syudzeiba. Karnickis syudzōs, ka 1654. godā, kad Latgolā ībruka Moskovas karaspāks, jys bejis spīsts steidzeigi izbrait nu sovom Zivultovščiznas un Bricovščiznas mui-žom, bet jō prūmbyutnes laikā daži mui-žiniki aizvaduši prūjom muižos atstōtū montu.¹⁶⁾

* 28. 1680. g. 8. jūnija izroksts nu In-flantu kņazistes piļs tīsas grōmotom, kas stur policijas īrēdņa tō pošā goda 7. jan-vara protokolu. Nu šō protokola radzams, ka muižiniki Andrejs un Jōns Karnicki paziņōjuši, ka Bricovščiznas muižinīks Jōns Bugveckis 1674. un 1675. g. g. pat-valeigi pajēmis Karnickim pīdarušu zemi, kai ari izcārt jūs mežu un vad tū uz sovu muižu. Policijas īrēdnis izbrait uz nū-tykumu vītu un līcinīku klōtbyutnē par tū sastōdeja prōtokolu.¹⁷⁾

* 29. 1677. g. 30. septembra izroksts nu tom pošom grōmotom, kas satur tō pošā goda 24. augusta policijas īrēdņa pro-tokolu. Īrēdnis, izbraitis uz Jōņa Kar-nicka Bricovščiznas muižu, atradis Kar-nicku uz nōves gultas. Izmeklēšonas lai-kā nūsaskaidrōja, ka Karnickis nūmiris nu īvainōjumim, kas cālušis nu zūbyna un cērva sitīnim. Īvainōtais Jōns Kar-nickis atrosts sova kaimiņa muižinīka Jōņa Bugvecka laukā.¹⁸⁾

* 30. Inflantu kņazistes piļs tīsas 1680. g. 30. aprīļa uzaicynōjums īsarast tīsā muižinīkam Andrejam Karnickam, jō dālam Jōņam Karnickam un dāla sīvai Helenai Karnickai. Uzaicynōjumā izteik-ta Kristapa Karnicka, Jōņa Karnicka brō-la, syudzeiba, kurā nūrōdeits, ka jō tāvs asūt vacs un slyms, bet pats syudzātōjs slymojūt ar pīburtu slimeību. Izmontojūt šaidu tāva un brōla stōvūkli, Jōns Kar-nickis patvareigi pajēmis jīm pīdarušu zemi, storp cytu ari Stolpkovo naapdzei-votū vītu, un nūdarejis jīm vysaidus zau-dējumus. Pīmāram, 1676. g. 5. jūnijā Jōns Karnickis ar sovīm sātas laudim īsaroda tāva muižā, uzlauzis klēti, pajē-mis un aizvedis nu turīnes labeibu. Ty-mā pošā godā kaidā naktī Jōns Karnic-kis atbraucis tāva muižā un aizvedis nu turīnes zvejas pīdarumus. 1678. g. 26. decembrī Jōns Karnickis uzaicynōjis pi sevis tāvu un, pīdraudādams ar nōvi, pī-spīdis jū paraksteit blanketi. Kristaps Karnickis tāva vōrdā lyudze piļs tīsu pī-sprīst nu brōla 350 zlotu zaudējumu atlei-dzeību, kai ari uzdūt jam atdūt tāva pa-raksteitū blanketi.¹⁹⁾

* 31. Tōs pošas tīsas ūtrs 1680. g. 3. septembra uzaicynōjums tymā pošā lītā.

* 32. 1680. g. 25. oktobra izroksts nu Inflantu kņazistes piļs tīsas grōmotom. Tys satur muižinīku Andreja un jō dāla Jōņa Karnicka syudzeibu par Andreja Karnicka brōla dālu Kristapu Karnicku. Nu syudzeibas radzams, ka Kristapa Kar-nicka tāvs Jōns Karnickis, kas staigōja nu vīnas muižas uz ūtru un dzeivōjis pi svešim laudim, 1680. g. 11. oktobrī atnō-cis Bricovščiznas muižā pi sova dāla Kri-stapa. Dāls īsōcis tāvu lomōt, bet kad tāvs lyudzis, lai jū atstōjūt mīrā, Kristaps Karnickis pakēris pistoli un gribējis tāvu nūgalynōt, bet muižinīks Žabeckis, kas bejis klōt, pagryudis jō rūku uz augšu, kōdēļ lūde īskrējuse grīztūs. Tad Kri-staps Karnickis izšōvis ūtrū reizi un īvai-nōjis tāvu golvā. Kad Jōns Karnickis

¹⁵⁾ Skot. Nr. 39.

¹⁶⁾ Skot. Nr. 37.

¹⁷⁾ Skot. Nr. 29.

¹⁸⁾ Skot. Nr. 28.

¹⁹⁾ Skot. Nr. 32.

nōcis pi samanas, jys aizgōjis dzeivōt pi sova dzymtcyļvāka Cudora Špiga. Dažas dīnas vālōk jys tur nūmiris. Jō dāls Kristaps bez bazneickunga un bez bēriņikim apracis myrušū kopūs pi Ludzas.²⁰⁾

* 33. 1680. g. 25. oktobra izroksts nu tōs pošas lītas grōmotōm, kas satur policijas irēdņa tō poša goda 20. oktobra protokolu augšmynātā lītā.

* 34. Muižnīka Andreja Karnicka 1681. g. 10. maja testaments, saskaņā ar kuru viņš sovu Zivultovščiznas muižu nūvēleļ sovam dālam Jōnam Karnickam. Testamentā ir pīmināts arī kaidis audzēknis Andreika, kas pajimts nu dzymtļaudim un kolpojis Andrejam Karnickam. Saskaņā ar testatora gribu, šam audzēknim vēļ beja jōkolpoj 8 godi viņa dālam Jōnam Karnickam, bet pēc tam viņam jōdūd drēbes, zyrgs un leidzekli uzturam un skaisti jōatļaiž breiveibā. Testamentā nūrōdeiti arī porōdi, kas apgryutynoj muižu.

* 35. Muižinīka Jōna Bugvecka 1681. g. 4. oktobra īsnāgums Inflantu kņazistes zemes tīasai. Nu īsnāguma radzams, ka tīasai īsnāgta muižnīka Jōna Karnicka syudzeiba par tū, ka Bugveckis pajēmis jō zemi, izcārt jō mežus un kūkus aizvad uz sovu Havruzovas muižu. Sovā īsnāgumā Bugveckis paziņoj, ka šū lītu ar Karnicku jys asūt izbeidzis mīra ceļā ar nūteikumu, ka tīsa nūteiks rūbežas storp jūs īpašumim. Lai nūdrūšynōtu, ka jys atzeis tīsas nūteiktōs rūbežas, Bugveckis golvōja ar 300 pūļu zlotim.²¹⁾

* 36. 1683. g. 5. oktobra izroksts nu Inflantu kņazistes zemes grōmotom nu muižinīku Jōna Bugvecka un Jōna Karnicka streidu lītas, par jīm pīdarušūs Zivultovščiznas un Dumboru muižu rūbežom. Šys streids sōcēs jau 1680. godā, pi kam vīns nu ūtra praseja zaudējumu atleidzeibu, draudēja ar nōvi un t. t. Beidzūt, obas puses vīnōjōs nūdūt šū lītu škirējtīasai un paklauseit tōs sprīdumam, pi kam pasadūšonu šam sprīdumam jī garantēja ar 550 pūļu zlotim.²²⁾

* 37. Pīcu Latgolas muižinīku 1686. g. 20. septembra aplīcynōjums, ka Runtortas muižas īpašnīku Aleksandru Karnicku, Ludzas pīls aizsorgōšonas laikā, nūgalynōjuši krīvi, jō muiža izlaupeita, bet brōli Andreju Karnicku moskovīši aizvaduši gyustā, kur jys pavadejis 7 godus. Pa tū laiku Tiškevičs izgōdōjis sev privileģiju uz Runtortas muižu un pajēmis tū sovā valdeišonā, bet Andrejam Karnickam palykuse tikai Zivultovščiznas muiža.²³⁾

* 38. Pūlijas krūņa asesoru tīsas 1690. g. 17. marta dekreta nūroksts atteiceibā uz Jōnam Karnickam pīdarušū Istras muižu, kuru patvareigi beja pajēmis Bugveckis. Asesoru tīsa nūteice rūbežu storp obu muižinīku īpašumim, atzeistūt Bugvecka patvareigi pajimtōs zemes par Karnicka īpašumu. Bez tam tīsa nūlēme, lai Bugveckis atleidzynōtu Karnickam nūdareitūs zaudējumus.

* 39. 1768. g. 19. maja izroksts nu Braslavas pīls tīsas grōmotom, kas satur Pūlijas karaļa komisarū 1693. g. 10. oktobra aktu par rūbežu nūteikšonu storp Ludzas pīls zemi un muižinīku zemi, prūti Zivultam pīdarušū Istras muižu, Samuelam Soltanam pīdarušū Dunakļas muižu un Sedlikovskam pīdarušū Sedlikovščiznas muižu.²⁴⁾

* 40. 1693. g. 4. novembra izroksts nu tom pošom tīsas grōmotom atteiceibā uz tū, ka muižinīks Dionizijs Zivults 1641. g. 24. aprīlī īkilōjis par 6000 grašim sovu Istras muižu Kasparam Karnickam. Muiža beja īkilōta ar visim laukim, pļovom un zemnīkim, pi kam beja nūrūnōts, ka gadejumā, jo zemnīki patvareigi izkleistu, Karnickis, nūdūdūt muižu, naatbyldātu par tim materiali.²⁵⁾

* 41. 1693. g. 9. novembra izroksts nu tom pošom tīsu grōmotom. Tys satur muižinīku Vavržinca un Romana Zivultu syudzeibu, nu kuras radzams, ka jūs vac-tāvs īkilōjis Jōnam Kristapam Karnickam

²⁰⁾ Skot. Nr. 30.

²¹⁾ Skot. Nr. 36.

²²⁾ Skot. Nr. 35.

²³⁾ Skot. Nr. 27.

²⁴⁾ Skot. Nr. 25.

²⁵⁾ Skot. Nr. 41, 62.

Zivultovščiznas vai Istras muižu, bet kad Zivulti gribējuši savu muižu izpērkēt, tad Karnickis naudu nav pījēmis un muižu nav atdevis.²⁶⁾

* 42. 1693. g. 18. oktobra izroksts no Inflantu kņazistes tīls tīsas grōmotom, kas satur muižinīku Jōna, Kristapa un Andreja Karnicku swudzeibu pret VaVr-žincu, Romanu un Mikeli Zivultim, Jāku- bu Bugvecku, Stanislavu un Samuēli Osendovskim un Jōni Tolvinsku. 1693. g. 3. augustā šī muižinīki uzbrukuši Bricovščiznas muižas Kučmanova sādžai un nūdarejuši tur daudz pūsta. 7. oktobrī tymā pošā godā tī poši muižinīki, sala- sejuši apmāram 80 bruņotus veirus, uz- brukuši jau pošai Bricovščiznas muižai, pīkovuši tōs īpašņikus Karnickus, ar šō- vīnim īvairōjuši Andreju un Kristapu Karnickus, izlaupejuši jūs montu, bet mōj- lūpus un labeibu aizvaduši uz Ozupinas muižu, kas pīdar Bugveckam, bet pēc tam Bricovščiznas muižu nūdadzynō- juši.²⁷⁾

* 43. 1693. g. 13. novembra izroksts no tōs pošas tīsas grōmotom par augšm- nātō roksta muižinīku uzaicynōšonu tī- sas sēdē. Uzaicynōjumā storp cytu teikts, ka uzbrukumā Bricovščiznas mui- žai izlaupeitas zalta, sudobra un cnka lī- tas 8000 zlotu vērtēibā.

* 44. Daugavpils starosta Jōna An- dreja Plātera 1694. g. 13. augusta pazi- nōjums muižinīkim Zivultim, Bugveckam, Osendovskim un Talvinskam, paziņojūt leids ar tū Karnicka syudzeibas saturu.²⁸⁾

* 45. 1695. g. 7. janvara izroksts no Inflantu kņazistes pīls tīsas grōmotom, kas satur Karnicku prāvas atreferējumu sakarā ar uzbrukumu jūs Kučmanovas sādžai un Bricovščiznas muižai. Nu tō radzams, ka tīsa nūsprīduse pīdzeit nu apvairōtīm par lobu Karnickim par jūs veseleibas būjōšonu un nūdareitīm zau- dējumim pavysam 17122 pūlu zlotus un 15 grašus. Par uzbrukumu Karnicku

muižai tīsa nūlēme izraideit no jūs dzei- ves vītas uz myužēigim laikim Zivultus, Talvinsku, Bugvecku un Osendovskūs.²⁹⁾

* 46. Augšmynātōs tīsas 1695. g. 7. janvara zinōjums Pūlijas karalam par sprīdumu Karnicku syudzeibas lītā.³⁰⁾

* 47. Inflantu kņazistes pīls tīsas 1695. g. 7. janvara paziņojums vysu ap- rīņķu tīsu īrēdnim. Zinōjumā teikts, ka muižinīki Zivulti, Tolvinskis, Bugveckis un Osendovskī sūdeiti ar izraideišonu un ka jīm jōmoksoj zaudējumu atleidzeiba Karnickim par lobu. Šō paziņojuma nū- lyuks beja uzmeklēt vainēigūs, kas beja pasaslāpuši, kai ari pīdzeit zaudējumu atleidzeibu no jūs montas, lai tei atsaro- stu kur atsarosdama.

* 48. Pūlijas karaļa kanceļas 1695. g. 15. janvara akts, pēc kura par uzbruku- mu Bricovščiznas muižai beja izraidami no sovom Ludzas muižom muižinīki Vavržinecs un Romans Zivulti, Jōns Tol- vinskis, Jākubs Bugveckis, Stanislavs un Samuēls Osendovskī.³¹⁾

* 49. Augšmynātō akta nūroksts.

* 50. Pūlijas karaļa kanceļas 1695. g. 15. janvara vēstule muižinīkam Karnic- kam. Karalis, aiz sovas mīlestēbas un žēlēstēibas pret jū, atzeist par īspējamu atstōt bez izpīldeišonas Inflantu kņazi- stes pīls tīsas tū sprīduma daļu, kur īt ru- na par Zivultu, Talvinska, Bugvecku un Osendovsku izraideišonu uz myužēigim laikim no jūs Ludzas muižom.³²⁾

* 51. 1695. g. 6. februara akts, ar ku- ru muižinīks Jōns Fromolds Korfs un jō- sīva Anna dōvynoj Adolfam Grotuzam kai leigovas pyura naudu 300 pūlu zlotu.

* 52. 1715. g. 26. janvara akts, pēc kura Ontons un Francis Šadurski jīm pīdaruši uz myužēigas valdeišonas tīsei- bom Istras muižu pōrdavuši Andrejam Dionizijam un Marinnai Karnickim. Mui- ža pōrdūta par 1000 tīnfu.

* 53. Preiļu muižinīku Geruļsku 1725. goda 28. jūlija syudzeiba, kas īsnāgta

²⁶⁾ Skot. Nr. 40, 62.

²⁷⁾ Skot. Nr. 44.

²⁸⁾ Skot. Nr. 42.

²⁹⁾ Skot. Nr. 48.

³⁰⁾ Skot. Nr. 48.

³¹⁾ Skot. Nr. 45, 46, 48.

³²⁾ Skot. Nr. 48.

Daugavpils starostam Plateram un citim aizbildnim. Geruļski syudzōs, ka muižinīka Borchā atraitne izcērtuse Ribēnu muižas mežus, ūtrū reizi pīdzan naudu pēc dzāstas obligācijas, iznycynoj Preiļu, Ribēnu un Antonišku muižu rūbežstobus. Syudzeibā ari nūrōdeits, ka jōs veirs ar varu pajēmis divus saiminīkus — zemnīkus, kas nūpērkti nu Krustpils muižinīka Korfa. Bez tam Borchā atraitne prosūt, lai jai izdūdūt Ribēnu un Preiļu muižas četrus zemnīkus, kas jau 18 godus dzeivojūt šamōs muižōs.³³⁾

* 54. Daugavpils piļs grōmotōs 1726. goda 9. septembrī īraksteitais akts, kas nūslāgts storp Ļudoviku Borchs, nu vīnas puses, un Juri Franci un Mariannu Elīzabeti Geruļskim, nu ūtras puses. Obas puses vīnōjušōs, ka jūs Preiļu, Ribēnu un Antonišku muižu rūbežas nūteiks škirētīsa, kaidam nūlyukam īvālāti 5 muižinīki. Lai nūdrūšynōtu škirētīsas sprīduma īzpīldeīšonu, obas puses golvōja ar 2000 dalderim.³⁴⁾

*) 55. Pūlijas karaļa Augusta III 1750. goda 11. mājā privileģijas nūroksts. Ar šū privileģiju muižinīkam Soltanam beja atļauts jō Prezmas muižā nūturēt goda tērgus.

* 56. Dagdas muižinīka Jōņa Hylzena 1759. g. 25. jūlijā lāmums par Bukmuižas katōļu bazneicas ceļšonu. Pēc šō lāmuma bazneicas byuve beja uzdūta Bukmuižas pogosta zemnīkim, bazneicas traukus un tērgus beja jōdūd Dagdas muižinīkam, bet produkti bazneickunga uzturam beja savōcamī nu Dagdas, Bukmuižas un Kaunatas pogostu zemnīkim. Hylzena sīva nu sovas puses ari apsajēme dūt dažus produktus nu Dagdas muižas.

* 57. Muižinīku Jōņa un Mikeļa Valdenū 1760. g. 16. aprīlā roksts Bukmuižas bazneickungam Gabriēlam Narbutam. Valdenī lyudz pīgrīzt vēreību Dzenigolmuižas pogostā un Sarjevščīznā dzeivōjušīm uniatim un boltkrīvim, kas tur bīži nūmērstūt bez pādejīm sv. sakramentim.

* 58. 1767. g. 21. jūlijā leīgums storp Mikeļi Žabecku un mužineicu Rožu Karnicku. Žabeckis rentējis nu Karnickas sešus godus jōs Rožanovas pusmuižu. Izabeidzūt rentes leīgumam, Karnicka un Žabeckis īrūsynōjuši vīns pret ūtru vairōkas pretenzijas, sakarā ar jīm nūdaireitim zaudējumim un izdavumim. Šite atrūnamas pretenzijas par izbāgušīm zemnīkim, pusmuižas inventaru, klaušom un t. t. Leīgumā vysas šōs pretenzijas seiki īzteiktas, taipat kai tūs likvidācijas nūteikumi.

* 59. Žabecka un Karnickas 1768. g. 17. aprīlī nūslāgtais jaunais leīgums augšmynātā lītā. Šite atrūnamas ziņas par labeibas cenom tymā laikā.

* 60. 1667. g. 28. jūlijā izroksts nu Braslavas piļs tīsas grōmotom par tū, ka muižinīks Jōņs Karnickis zam zvārasta aplīcynōjis, ka jam pīdarušōs Istras un Everes muižā naasūt vairōk kai vīns dyums.

* 61. 1767. g. 8. oktobra izroksts nu Inflantu kņazistes zemes grōmotom, saskaņā ar kuru kņazistes zemes tīsa myrušō muižinīka Jezupa Karnicka atraitnei un bārnim īcāluse 5 aizbildņus — muižinīkus, kurim vajadzēja pasorgūt nu pōresteibom un zaudējumim tiklab aizbyldynojamūs, kai ari jūs montu.

* 62. 1767. g. 2. novembra akts, saskaņā ar kuru Grodņas aprīņķa kapteinis Jōņs-Jezups Zivults un Mōrtenš Zivults pōrdavuši Rozai Karnickai Istras muižu. Šū muižu Zivulti 1641. g. 24. aprīlī īkīlōjuši Karnickim. Pādejī un tūs skaitā ari Roza Karnicka valdejuši muižā uz hipoteku tīseību pamata. Jōņs-Jezups un Mōrtenš Zivulti naspādami īpērkt Istras muižu, pōrdavuši sovas tīseības uz tū par 10836 leišu zlotim un 6 grašim. Muiža pōrdūta ar visim laukim un zemnīkim, tiklab tim, kas atsaroduši muižā, kai ari tim, kas aizbāguši, leidz ar jūs sīvom, bārnim utriusque sexus, ar jīm uzlyktom klaušom un vysu jūs kustamū montu.³⁵⁾

³³⁾ Skot. Nr. 54.

³⁴⁾ Skot. Nr. 53.

³⁵⁾ Skot. Nr. 40, 41, 69.

* 63. Inflantu kņazistes policijas irēdņa 1767. g. 11. decembra akts, ar kaidu Roza Karnicka ivasta Istras muižas valdeišonā. Aktā teikts, ka vysa pogošta dzymtļaudim paziņots, ka sōkūt ar šū breidi jī Karnicku uzskateitu par sovu kupdzi un Istras muižas eistū īpašneicu un lai jī byutu tai paklauseigi un izpildeitu sovas klaušas.³⁶⁾

* 64. Pūlijas karaļa kanceļas 1767. g. 22. decembra akts, saskaņā ar kuru atjaunōtas muižinīka Jōņa Karnicka zaudātōs īpašuma tīseibas uz Zivultovščiznas un Bricovščiznas muižom.

* 65. Izroksts nu Pūlijas krūņa metrikas grōmotom par karaļa Stanislava Augusta 1768. g. 14. janvara privileģiju. Ar šū privileģiju karalis apstyprnoj muižinīkam Jōņam Karnickam īpašuma tīseibas uz zemes gobolu pi Ludzas azara, ar visim laukumim, ākom un zemnīkim, naatkareigi nu tō, vai tī dzeivoj uz vītas, vai aizbāguši.³⁷⁾

* 66. Inflantu kņazistes pils tīsas tīseša Stanislava Vereščinska 1768. g. 11. aprīļa roksts. Nu tō radzams, ka 14. janvarī tymā pošā godā muižinīks Jōņs Karnickis sajēmis privileģiju nu Pūlijas karaļa uz zemes gobolu pi Ludzas azara, tai sauktū Ludzmuižu. Kad Vereščinskis tō poša goda 11. aprīlī aizbraucis uz Ludzmuižu, lai nūspraustu rubežas, muižineica Roza Karnicka, sapulcynōjuse sovos zemnīkus un napīlaiduse tīsnesi pi rubežu nūsprausšonas.³⁸⁾

* 67. Pūlijas krūņa asesoru tīsas 1768. g. 11. aprīļa paziņojums Rozai Karnickai. Nu tō radzams, ka jei īsnāguse syudzeibu, kurā nūrōdejuse, ka Jōņs Karnickis nalykumeigi sajēmis karaļa privileģiju uz jōs Ludzmuižu.³⁹⁾

* 68. Tōs pošas tīsas 1768. g. 12. aprīļa paziņojums Jōņam Karnickam par Rozas Karnickas syudzeibas īsnēgšonu.

* 69. 1768. g. 9. maja akts, ar kuru Ontons Kačinskis aplicynoj, ka 1767. g.

2. novembrī jō klōtbyutnē Jōņs un Mōrtiņš Zivulti vai Zegvalti pōrdavuši sovu Ludzmuižu vai Istru muižinīkam Karnickam un ka šū pōrdūšonas aktu rakstejis Inflantu kņazistes zemes tīsas rakstvedis Gotards Moļs un jō paleigs Dionizijs Moļs sovā muižā.⁴⁰⁾

* 70. 1778. g. 17. oktobra izroksts nu Daugavpils apriņķa zemes tīsas grōmotom. Tys satur 1776. g. 4. septembra aktu, ar kaidu Grodņas kapteinis Jōņs-Jezups Zivults sovā, sovu brōļu un mōsu vōrdā pōrdevis Adamam Moševskam jīm pīdarušōs Latgolā un Polockas apriņķī muižas, tū skaitā arī Lucmuižu. Šū muižu pōrdeve ar visim laukim, inventaru, dzymtļaudim un jūs sīvom un bārnim utriusque sexus, ar vysom jīm uzlyktom klaušom, muižas zīrgim un lūpim un cytu kustamū montu.

* 71. Muižinīka Ignatija Benislavska 1782. g. 17. jūnija testaments, ar kuru jys sovu Bērzpils muižu nūvēlej sovim brōlim Bonifacijam un Jōņam Benislavskim. Testamentā uzskaiteti visi porōdi, kas tymā laikā apgryutynōjuši mynātū muižu.

* 72. Muižinīka Ontona Jodko 1783. g. 12. augusta testaments, ar kuru jys sovu Rundānu muižu nūvēlej sovam dālam Feliksam Jodko.

* 73. Polockas vītnīceibas ūtrō departamenta augstōkōs zemes tīsas 1785. g. 15. decembra pavēle Daugavpils zamōkai zemes tīasai, ar kuru uzdūts izpildeit, pīalcynojūt militaru paleidzeibu, tīsas sprīdumu par lobu muižinīkam Moļam atteiceibā uz Finmuižu.

* 74. Muižinīka Jezupa Šolkovska 1786. g. 10. janvara syudzeibas nūroksts sakarā ar augšmynātōs pavēles izpildeišonu. Nu šōs syudzeibas radzams, ka Šolkovska muižā īsaroduši Daugavpils zamōkōs zemes tīsas asesors Gizberts, sekretars Šapkovskis un Moļa pylņvarnīks kapteinis Dovygalo, bet Šolkovska pylņvarnīks ar muižas ļaužu paleidzeibu nalaidis tūs mōjā. Kad tīsas pōrstōvi

³⁶⁾ Skot. Nr. 62.

³⁷⁾ Skot. Nr. 66, 67.

³⁸⁾ Skot. Nr. 65.

³⁹⁾ Skot. Nr. 65, 66.

⁴⁰⁾ Skot. Nr. 62.

tūmār iklivuši muižas sātā, Šolkovska pylŋvarniks izgryudis tīsnesi pa vōrtim, kōdēļ kapteinis Dōvgialo sōcis sist sātās laudis.

* 75. Pūlijas karaļa Stanislava Augusta 1791. g. 31. jānvara patents, ar kuru Ludzas apriņķa muižinīks Vincen-tijs Šolkovskis īcalts par Pūlijas karaļa golma kambarkungu.

* 76. Ludzas apriņķa priekšnika 1792. goda 29. decembra paziņojums muižinīkam Frančam Karnickam, ka nūraideits jō lyugums par myuža un dzymts īpašu-mu tīseibu apstyprynōšonu uz Lucmuižu, Veserovas un Rožanovas muižu. Karnic-kis šōs muižas sajēme montōjumā un, pa-matojūtīs uz valdinīka 1787. g. 13. jūnija pavēles 6. punktu, īsnēdze augšmynātū lyugumu.

* 77. Škaunes muižas 1800. g. 19. ma-ja inventara daļa. Inventarā īraksteiti Šuškovas, Čarno-Ziomeu, Pedelevas sād-žu zemnīki, muižas laudis un šlachta, pi kam nūrōdeits, cik veirīšu un cik sīvīšu bejis pi kotra saiminīka. Taipat nūrōdei-ta zemes plateiba un mōjlūpu skaits, My-nātōs trejōs sādžōs bejuši 27 saiminīki, kas izmontōjuši 12¹/₂ vlokas zemes. Pa-vysam šamōs sādžōs dzeivōjuši 137 vei-rīši un 143 sīvītes.

* 78. 1803. g. 23. aprīļa akts, saskaņā ar kuru muižinīks Francis Karnickis iz-rentej Ontonam Giedvilo uz 3 godim Luc-muižu. Leidz ar muižu izrenteiti ari mui-žas dzymtļaudis, kai ari muižas inventars. Muižai pīdareja divi krūgi: Lucmuižā un Jeršovkā. Muižā beja 6 vlokas apdzei-vōtas zemes. Par vysu tū Giedvilo apsajēme kotru godu moksōt renti 1350 dal-deru un bez tam dūt Karnickam vėl nū-teiktu daudzumu mōjlūpu, labeibas, un Karnicka vītā izpildeit leigumā uzskaitē-tōs klaušas.

* 79. Ontona Giedvilo 1803. g. 23. ap-riļa paroksts, ka jys apsajam izpildeit vy-sus pīnōkumus, kas uzskaitēiti augšmy-nātā dokumentā.

* 80. 1806. g. 23. aprīļa leigums storp tom pošom personom. Otkon tei pošā Lucmuiža izrenteita uz 3 godim, pi kam

Giedvilo apsajēme moksōt renti 1500 dalderu godā.

* 81. Ontona Giedvilo 1808. g. 25. no-vembra syudzeiba, izraksteita nu Rēzek-nes apriņķa zemes tīsas protokola. Gied-vilo syudzōs, ka muižineica Anna Karnic-ka, nu kuras nalaika veira Giedvilo ren-tējis Lucmuižu, 1808. g. 26. oktobrī at-braukuse ar sovim ļaudim šamā muižā un patvareigi aizvaduse vysu Giedvilo ku-stamū montu.⁴¹⁾

* 82. Dažaidu produktu saroksts, ku-ri atjimti Giedvilo, pi kam nūrōdeitas ari cenas. Nu tō radzams, ka Karnicka jam atjāmuse lūpus, mōjas putnus, lynus, la-beibu un dažaidas pōrtykas vīlas. Atjim-tō monta kūpsummā nūvērteita uz 5729 rub. un 5 kap.⁴²⁾

* 83. 1808. g. 26. novembra izroksts nu Rēzeknes apriņķa zemes tīsas grōmō-tom par Giedvilo atjimtū montu Lucmui-žā.⁴³⁾

* 84. Ludzas apriņķa zemes tīsas 1809. g. 2. septembra paziņojums Onto-nam Giedvilo par Annas Karnickas pa-skaidrōjumu, kū tei īsnāguse tīcai jō syu-dzeibas litā. Ziņōjumā atstōsteits paskai-drōjuma saturs. Nu tō radzams, ka Gied-vilo, izabeidzūt 6 godus ilgām rentes ter-miņam, nūslēdzis ar Karnicku rentes lei-gumu vėl uz vīnu godu uz īpriķšejim nū-teikumim. Par šū 1807. godu Giedvilo naasūt samoksōjis 200 dalderu rentes moksas, kai ari Lucmuižas rentes laikā naasūt pilneigi izpildejis leiguma nūtei-kumus. Nūdareitūs zaudējumu nūdrūšy-nōšonai Karnicka pajāmuse Giedvilo montu.⁴⁴⁾

* 85. Tōs pošas tīsas 1809. g. 23. sep-tembra paziņojums Annai Karnickai, ka Giedvilo īsnēdzis tīcai jaunū paziņojumu. Atkōrtojūt sovū īpriķšejū syudzeibu, jys paziņōjis, ka ar Karnickas reiceibu nūda-reiti zaudējumi sasnāguši 6069 rub. 15 kap.⁴⁵⁾

⁴¹⁾ Skot. Nr. 82, 83, 84.

⁴²⁾ Skot. Nr. 81, 83

⁴³⁾ Skot. Nr. 81, 82.

⁴⁴⁾ Skot. Nr. 81, 82, 83.

⁴⁵⁾ Skot. Nr. 81.

* 86. Izroksts nu tās pašas tās 1809. g. 18. novembra protokola. Nu tādzams, ka tās 1809. g. 11. novembra sēdē Giedvilo un Karnickas savstarpējā pretenziju nūskaidrošanai īcalta šķirētīsa nu sešim Rēzeknes, Ludzas un Daugavpils īrēdnim.

* 87. Šķirētīsas 1809. g. 1. decembra paziņojums Annai Karnickai, ka tīsa īzbrauks uz Lucmuižu lītas nūskaidrošanai uz vītas.

* 88. Tāids pats 1809. g. 6. decembra paziņojums Ontonam Giedvilo, ka tīsa 1810. g. 3. janvarī īsarass Lucmuižā lītas nūskaidrošanai uz vītas.

* 89. Annas Karnickas un Ontona Giedvilo 1810. g. 4. janvara paroksts, ar kaidu jī apsajam pasādūt šķirētīsas lāmumim, nūdrīšynojūt kotrs ar 1000 rublim. Nu paroksta var sprīst, ka šķirētīsas lūceklim vajadzēja sasalaseit Lucmuižā 24. februārī. Parti apsajēme gaideit tīsas lāmumu leīdz 1810. g. 1. septembram.⁴⁶⁾

* 90. 1810. g. mājā mēneša uzaīcynojums Giedvilo un Karnickai īsarast šķirētīsā, pī kam atstōsteita vysa prāvas galta.⁴⁷⁾

* 91. Lucmuižas 1803. g. 11. mājā lai-dara saroksts.

* 92. Tāids pats 1803. g. 12. mājā saroksts.

* 93. 1808. g. 30. oktobra saroksts par Lucmuižā īzdadzynōtō dagveīna dau-dzumu.

* 94. 1808. g. Lucmuižā īzkultōs la-beības saroksts.

* 95. 1804. g. 4. februara golvōjuma roksts, nu kura radzams, ka muižīnīks Bonīfācijs Benīslavskis pōrdevis Ludzas tērgōtōjam Gecelam Rabinovīcam par 2800 rublim 800 pyuru rudzu un 400 pyuru mīžu.⁴⁸⁾

* 96. 1804. g. 12. mājā īkontrakts, kas nūslāgts storp Rēzeknes aprīkņa Kuko-vas sādžas zemnīku Trofīmu Aleksejevu

un Ludzas aprīkņa muižīneīcu Annu Kar-nīcku. Aleksejevs apsajam ar sovīm strōdnīkim 1804. godā uzcelt Franopoles muižā katōļu bazneīcu. Karnicka jam par tū moksoj 550 rubļu, dūd materiālu un zyrgus materiāla pīvesšonai, kai ari uz-turu strōdnīkim.

* 97. Ludzas zemes tīsas īzpīldeitōja 1808. g. 14. oktobra paziņojums muižīnīkam Bonīfācijam Benīslavskam jō lītā ar Annu Karnīcku. Nu tādzams, ka Benīslavskis beja pōrdevis Ludzas tērgōtōjam Gecelam Rabinovīcam par 2800 rub. 700 pyuru rudzu un 500 pyuru mīžu.⁴⁹⁾

* 98. 1809. g. 1. jūlija izroksts nu Ludzas aprīkņa zemes tīsas grōmotom. Izroksts satur Grodņas aprīkņa kapteīna Jākuba Zīvulta aktu, ar kaidu jys sovas tīseības uz Malnovas muižu nūdūt muižīnīkim Jezupam un Ksaveram Šadurskam.

* 99. Muižīnīka Vīncentīja Šolkovska 1831. g. 5. septembra syudzeība Vitebskas civīlpalatai par Ludzas aprīkņa tīsas nalykumeīgū rēzolucīju atteīceībā uz jō Cīrmās muižu. Šamā syudzeībā Šolkovskis lyudz sūdeit pēc lykuma Rēzeknes aprīkņa muižīnīkus Bartoševiču un Kazīmīru Vodīnsku, kas kūdejuši Šolkovska zemnīkus.

* 100. 1834.—1841. g. g. grōmatēna, kurā īraksteiti īzdavumi par dīvkolpōjū-mim, kaidi nūtūrāti muižīnīka Vīncentīja Šolkovska pīmīnai. Grōmatēnai pīvīnō-tas katōļu bazneīckunga kvītes par sa-jīmtū naudu.

D. Dokumenti, kas atsateīc golvonā kōrtā uz zemnīkim Latgolā nu XVII g. s. pādejo catūrķšņa, XVIII g. s. un XIX g. s. pyrmōs puses. Šīte īr doku-menti, kas satur dažus pūļu un krīvu lai-ku lykuma nūteīkumus par zemnīkim Latgolā. Ir ari dokumenti par tū, ka vīns muižīnīks sovus zemnīkus nūdūd ūtram, tūs ūkīloj vai ari nūdūd lītōšonā uz laiku pret zynomu atolgōjumu. Storp šōs gru-pas dokumentim atrūnami ari tāīdi, kas īrūsynoj dūmas par zemnīku atteīceībom pret krūņa klaušom, kai ari dūd īspēju

⁴⁶⁾ Skot. Nr. 86, 88.

⁴⁷⁾ Skot. Nr. 87, 88.

⁴⁸⁾ Skot. Nr. 97

⁴⁹⁾ Skot. Nr. 95.

spriest par pošu zemnieku un jūs dorba spēka nūvērtējumu. Ir arī dokumenti, kas rāda kā muižinieku sovstarpejo naidošanos Latgolā un kara darbeiba atsaspūgoļoj zemniekus un jūs saimniecībās. Beidzūt, ir arī dokumenti par Latgolas zemnieku bēgšonu nu sovīm muižinīkim.

* 101. 1677. g. 30. septembra izroksts nu Inflantu kņazistes pils tīsas grōmotom, kas satur Zivultovščiznas muižinika Jōņa Karnicka syudzeibu. Karnickis syudzōs, ka muižinīks Jōņs Bugveckis 1674. goda 23. aprīļa naktī uzbrucis jō zemnieka Maksima mōjai un zemnieku kūpā ar sīvu un bārnīm aizvedis sev leidza. Bugveckis pajēmis leidza arī zemnieka mōjlūpus un vysu labeibu. Kad Karnickis pīprasejis atdūt jam nūlaupeitū, Bugveckis zemnieku aizsyutejis pōri rubežai uz Krīvijū.⁵⁰⁾

* 102. 1678. g. 8. jūlija izroksts nu tōs pošas tīsas grōmotom. Nu tō radzams, ka tīsa nūlāmuse, lai Jōņs Bugveckis atdūd Jōņam Karnickam zemnieku Maksimu un samoksōtu Karnickam vysus zaudējumus, kaidi jam cālušis sakarā ar šō zemnieka nūlaupeišonu.⁵¹⁾

* 103. Tōs pošas tīsas 1678. g. 8. jūlija dekrets, kas izsnāgts Jōņam Karnickam uz augšmynātō tīsas spīrduma pamata, lai jys varātu sajimt atpakaļ zemnieku un pīdzeit zaudējumus.

* 104. 1689. g. 4. jūnija izroksts nu tom pošom tīsas grōmotom, kas satur policijas īrēdņa 1689. g. 27. maja protokolu. Isaradis Kučanovas sādžā, kas pīdarejuse muižinīkam Jōņam Karnickam, jys atradis zemnieku Pīteri Igauni guļam gultā īvainōtu un sasystu. Izmeklēšonā nūsaskaidrōja, ka tō pošā goda 24. majā sādžai uzbrukuši muižinīki Jōņs un Jākubs Bugvecki ar apbrunōtu laužu boru. pīkovuši mynātū zemnieku un jō sējumus izmynuši ar zirgim.⁵²⁾

* 105. 1689. g. 4. jūnija izroksts nu tom pošom grōmotom, kas satur Zivultovščiznas muižinika Jōņa Karnicka syu-

dzeibu par tū, ka muižinīks Jōņs Bugveckis na tikai, sōkūt ar 1682. g., patvareigi pajēmis muižas zemi, bet atjam arī zemnieku laukus, uzbrukūt tim. Tō pošā goda 24. majā Bugveckis ar apbrunōtim veirim uzbrucis Karnicka zemniekim, kas strōdōjuši laukā, tūs pīkovis un izgaiņōjis. Nōkušā dīnā, t. i. 25. majā Bugveckis ar brunōtim veirim uzbrucis Kučanovas sādžai, kur pīkovis un īvainōjis zemnieku Pīteri Igauni.⁵³⁾

* 106. Inflantu kņazistes pils tīsas 1689. g. 15. augusta paziņōjums muižinīkim Jōņam, Jākubam un Stefanam Bugveckam, ka 4. jūnijā 1689. g. tīsā īsnāgta augšmynātō Jōņa Karnicka syudzeiba.

* 107. 1758. g. 6. septembrī sakūpōtas ziņas par Lucmuižas muižinika Jezupa Karnicka dzymtļaužu — zemnieku Bleivišu dzymtu. Šite arī nūrōdeits, kaidi Bleivišu pēcnōcēji pōrgōjuši uz dzeivi muižinika Šadurska īpašumūs un kaidi azbāguši uz Krīvijū.

* 108. Rezolucijas nūroksts, kas īrakteita Ludzas zamōkōs zemes tīsas žurnalā 1782. g. 14. jūlijā. Nu tōs radzams, ka Nevelas aprīnka muižinīks Šiško pīprasejis, lai Ludzas aprīnka Škaunes muižineica Katrina Jodko atdūtu jam aizbāgušūs zemniekus. Tīsā nūsaskaidrōjis, ka šī zemnieki 50 un daži 20 godus nūdzeivōjuši Škaunes muižā, bet pēc tam aizbāguši uz Nevelas aprīnki, kur nūdzeivōjuši eisu laiku Šiškas muižā un tad otkon atsagrīzuši Škaunē. Tīsa atzynuse, ka šī zemnieki nav atdūdami Šiškam. Pēc tīsas īskota izdūdami tikai tī zemnieki, kas aizbāguši nu sovīm muižinīkim pēc pyrmōs revizijas, kuru izdareja pēc Boltkrīvijas pīvīnōšonas Krīvijai.⁵⁴⁾

* 109. Tōs pošas tīsas 1800 g. 11. februara paziņōjums Škaunes muižinīkim Frančam un Annai Karnickim, ka Ontons un Ignats Šiški pīprosa, lai jīm izdūtu 10 zemniekus, kas izbāguši nu Šnikovas un Tulovas sādžom. Uz šō dokumenta ir tō pošā goda 14. februara uzroksts, ka Ne-

⁵⁰⁾ Skot. Nr. 102.

⁵¹⁾ Skot. Nr. 101.

⁵²⁾ Skot. Nr. 105.

⁵³⁾ Skot. Nr. 104.

⁵⁴⁾ Skot. Nr. 110.

velas aprinķa policijas īrēdnis uzlicis uz mynātim zemņikim aizlīgumu 4000 rub. apmārā.⁵⁵⁾

* 110. 1801. g. 11. februāra izroksts nu Boltkrīvijas golvonōs tīsas grōmotom, kas snādz ziņas par prāvas gaitu, kaidu muižiniki Šiški īrūsynōjuš pret Karnickim, Soltanim, Sokolovsku un Šolkovsku par augšōk mynātim aizbāgušim zemņikim. Nu izroksta radzams, ka, nasaskotūt uz Ludzas zamōkōs zemes tīsas 1782. goda lāmumu, Šiški tamā pošā lītā īsnāguši syudzeibu Nevelas aprinķa 1799. g., kas lītu izsprīduse Šiškim par lobu. Latgolas muižiniki šū sprīdumu pōrsyudzējuši Boltkrīvijas golvonai tīasai, bet tei Nevelas aprinķa tīsas sprīdumu apstyprynōjuse.⁵⁶⁾

* 111. Boltkrīvijas gubernas prokurora 1801. g. 9. augusta ziņojums Nr. 815 generalprokuroram Beklešovam. Gubernas prokurors ziņoj, ka zemņiki, kurus Šiški prosa nu Karnickim, 1763.—1794. g. g. pōrgōjuši nu Nevelas aprinķa, kur dzeiyōjuši Šišku īpašumā, uz Ludzas aprinķi un apsamatuši pi muižinīkim Karnickim. Jim šī zemņiki apstyprynōti ari pyrmajā revizijā. Saskaņā ar keizara apstyprynōtū grafa Černišova 13. septembra 1772. g. reikōjumu, visi pyrmā revizijā īraksteiti zemņiki pīdar tim muižinīkim, pi kurim jī pīraksteiti.

* 112. Ludzas aprinķa zemes tīsas 1801. g. 15. oktobra paziņojums Antonam un Ignatijam Šiškim, ka jau agrōk mynāti Latgolas muižiniki īsnāguši pret jim syudzeibu, kurā lyudz jim atdūt nu Škaunes muižas aizvastūs zemņikus, kai ari atleidyntōt zaudējumus.⁵⁷⁾

* 113. 1802. g. 13. novembra izroksts nu Ludzas aprinķa zemes tīsas grōmotom. Nu tō radzams, ka 1800. g. 11. un 16. februārī Nevelas aprinķa policijas īrēdnis uzlicis aizlīgumu uz Škaunes muižā atbāgušim zemņikim, nūvērtejūt tīs uz 4000 rub. Škaunes muižinīkj Francis un

Anna Karnicki īsnāguši pret Šiškim praseibu, lai tī atdūtū zemņikus un atleidyntōtū nūdareitūs zaudējumus. Šū praseibu zemes tīsa apmīrynōjuse.⁵⁸⁾

* 114. 1802. g. 13. novembra izroksts nu tōs pošas tīsas grōmotom, kas satur tīsas 1802. g. 30. oktobra lāmumu par aizlīguma uzlikšonu uz Šiška izvastim zemņikim nu Škaunes muižas, kai ari par zaudējumu un tīsas izdavumu pīdzeišonu, kūpsumā 6135 rub. 77 kap. Pi zaudējumu aprēķinōšonas jīmta vārā ari dorba spēka vēртеiba. Par 136 nedēļom, kaidas 9 Karnicku zemņiki pavadejuši pi Šiškim, nu pādejim pīsprīsti 90 rub. 77 kap.⁵⁹⁾

* 115. Tōs pošas tīsas 1802. g. 17. decembra paziņojums Šiškim par tīsas 30. oktobrī pījimtū sprīdumu. Uz šō dokumenta ir Ludzas aprinķa policijas īrēdnis 1802. g. 20. decembra uzroksts par aizlīguma uzlikšonu 9 zemņikim Šišku muižā, kūpvēртеībā par 6135 rub. 77 kap.⁶⁰⁾

* 116. 1802. g. 20. decembra izroksts nu Nevelas aprinķa zemes tīsas grōmotom, kurā atzeimāta augšmynātō aizlīguma uzlikšona uz zemņikim.

* 117. 1803. g. 20. janvara izroksts nu Ludzas aprinķa zemes tīsas grōmotom, kas satur tīsas sprīdumu Karnicku lītā ar Šiškim. Tīsa nūlāmuse paaugstynōt nu Šiškim pīdzanamūs tīsas izdavumus vēl par 500 rub. Bez tam par 2 rub. 55 kap. palelynōta Karnickim par lobu pīsprīstō zaudējumu atleidzeiba, jo 9 aizvastūs zemņikus Šiški izmontōjuši vēl 11 nedēļas un 3 dīnas.⁶¹⁾

* 118. Karnicku lyugumu nūroksti, kaidus jī 1802. g. 24. aprīlī īsnāguši senata trešā departamentā un 1803. g.) 16. oktobrī sentā. Sovūs lyugumūs muižiniki nūrōda, ka Latgolā palīk spēkā Pūlījas seima 1768. g. lāmums, saskaņā ar kuru Latgolā izbāgušūs zemņikus var atpraseit tikai trejs godu un trejs mēnešu laikā. Šū termiņu muižiniki Šiški nav izmontōjuši.

⁵⁵⁾ Skot. Nr. 110, 113, 114.

⁵⁶⁾ Skot. Nr. 108, 109, 118.

⁵⁷⁾ Skot. Nr. 110, 114.

⁵⁸⁾ Skot. Nr. 109, 114.

⁵⁹⁾ Skot. Nr. 109, 112, 113, 115, 116, 117.

⁶⁰⁾ Skot. Nr. 114.

⁶¹⁾ Skot. Nr. 114.

Pamatojūtis uz tū pošu seima lāmumu, lītas par izbāgušim zemņikim jōizsprīž pēc jūs atsarasonas vītas. Tōdēļ Nevelas aprīnka tīsa navarējuse īvārōt Pūlījas seima 1764. goda lāmumu, kas atsateic tikai uz Leitovas lelknazisti. Tymā pošā lyugumā Karnicki aizrōda, ka zemņiki, kuru dēļ tagad tīsōjōs, sovā laikā aizbāguši nu karaļa muižom, un tikai eisu laiku nūdzeivōjuši pi Šiškim un nu tim kai breivī ļaudis un navys kai dzymtļaudis pōrnōkuši uz Škaunes muižu, kur daži ari nūdzeivōjuši 50, bet daži 20 godus.⁶²⁾

* 119. Karnicka 1803. g. 30. marta lyuguma nūroksts Boltkrīvijas kara gubernatoram generalam Michelsonam. Karnicki lyudz gubernatoru, lai tys apturātu Boltkrīvijas golvonōs tīsas sprīduma izpīldešonu izbāgušūs zemņiku lītā leidz tam laikam, koleidz šū lītu izskateis senats, jo šys sprīdums draud jim atjimt Škaunes muižu.⁶³⁾

* 120. Nevelas aprīnka zemes tīsas 1801. g. 7. novembra lāmuma nūroksts. Nu tō radzams, ka muižiniki Šiški īsnāguši tīsā praseību pret Latgolas muižinīkim Karnickim, Soltanim, Sokolovsku un Šolkovsku, lai tī izdūtu pi jim aizbāgušūs zemņikus. Sovā syudzeibā Šiški nūrōda, ka šī zemņiki skaitūtīs jūs Zaivania muižas inventarā. Šī zemņiki izdarejuši daudz nūzygumu, aizbāguši un apsamatūši Škaunes un Rundānu muižōs, kur dzeivojūt vėl tagad. Nevelas zemes tīsa šū praseību apmīrynōja. Uz sprīduma nūroksta īr Nevelas aprīnka policijas īrēdņa uzroksts, ka jys Škaunes muižā uzlicis aizlīgumu uz 50 zemņikim par 15 000 rub.⁶⁴⁾

* 121. Tōs pošas tīsas 1803. g. 9. jūlija paziņōjums Hipolitam Michailovskam par tū, ka tīsā īsnāgta augšmynātūs Latgolas muižinīku syudzeiba. Pādeji syudzōs, ka Šiški bez pamata grybūt pīsovyntōt mynātūs 50 zemņikus. Muižinīki lyudz tīsu pōrbaudeit pēc Šišku muižu in-

ventarim, vai jim īr tīseibas uz šīm zemņikim.⁶⁵⁾

* 122. Roksts par Ludzas muižinīka Mōrteņa Karnicka īpašumim leidz ar īnaidnīka karaspāka 1812. godā nūdareitū zaudējumu uzrōdeišonu. Karnickim pīdarušū zemņiku skaits 472 dažaidu īmesļu dēļ, kai ari ar nūjīmšonu rekrutūs samozynōjīs par 63, bet aizbāguši 8. Įvozōtū līpeīgū slīmeību dēļ aizgōjuši būjā daudz cylvāku. 1812. godā pazuduši 38 zemņiku zirgi, kas pajimti transportam. Kara dēļ 1812. godā lauki palykuši naapsāti. Vysu 1813. godu muižinīkam vajadzējis uzturēt sovus zemņikus un nōkušā godā apsēt jūs laukus.

* 123. 1839. g. 12. augustā īzsnāgtō atļōvē desmit Ludzas aprīnka muižinīka Šolkovska zemņikim. Šī zemņiki strōdōjuši pi šosejas izbyuves pi Ostrovas tērgōtōja Jōņa Mamonova. Pādejais jim īzsnēdzīs šū aplīceību, lai tī breivī varātu braukt nu Ostrovas uz sovū dzeives vītu un atpakaļ.

* 124. Ludzas aprīnka priķšnīka 1840. goda 24. februara reikōjums Nr. 210 Zvērgzdīnes pīcsimtīnikam. Priķšnīks pavēļ paziņōt Cīrmas muižas zemņikim, lai tī naizavairōtu nu pajuugu dūšonas apcītynōtūs pōrvodōšonai, pretejā gadejumā jūs nūdūs tīsal.

* 125. Muižinīka Ignatija Šiška 1840. goda aprīļa mēneša kvīte. Nu tōs radzams, ka Bogumila Bartuševičs atdavuse Šīškam sovās tīseibas uz Cīrmas muižas Platovas un Pabargu sādžu zemņikim, kuros jei īkilōjuse par 1042 rub. Šiško šūs sādžu īkilōtūs zemņikus nūdevīs muižineicas Augustes Šolkovskas reiceībā. Pādejō par tū moksōjuse Šīškam procentus nu 1042 rub. Kvīte īzsnāgta par 62 rub. 52 kap. sajimšonu, kas beja dūmōtī kai procenti par 1839. godu.

* 126. Taida poša 1841. g. 19. janvara kvīte par procentu sajimšonu sakarā ar zemņiku lītōšonu 1840. godā. Nu kvītes radzams, ka šī zemņiki atsaroduši Šolkovskas reiceībā kūpš 1836. goda.

⁶²⁾ Skot. Nr. 110.

⁶³⁾ Skot. Nr. 110.

⁶⁴⁾ Skot. Nr. 120.

⁶⁵⁾ Skot. Nr. 121.

* 127. Taida poša 1842. g. 4. janvara kvīte par procentu saimšonu sakarā ar tū pošu zemnieku izlītōšonu 1841. godā.

* 128. Muižinīka Gregorija Piotrovskā XIX g. s. pirmās puses saisteibas roksts. Treis zemnieki, kas pēc pādejos revizijas skaitejušis kai Jezupa Karnicka īpašums, ar pādejō pīkrisšonu pōrraksteiti pi Franopoles muižas. Potrovskis apsaēmīis samoksōt Karnickam par šim zemniekim vysas nūdavas.

* 129. Pīterpīls aizbīldnīceibas padūmes 1849. g. 4. novembra kvīte Nr. 2415. Nu tōs radzams, ka Ludzas apriņķa muižinīks Jōns Karnickis 1825. godā aizajēmīis 6600 rub., lai īsagōdōtu pōrtīku šovim zemniekim. Par naudas saimšonu Karnickis īznēdzīis saisteibas rokstu uz 37 godīm. 1844. g. — 1847. g. šys aizdavums vēl palelynōts un kūpā ar nasamoksōtīm procentīm tys 1849. godā sasnēdzīis 9109 rub. 20 kap. 4. novembrī 1849. g. Karnickis šō porōda dzēsšonai samoksōjīis 2015 rub. 71 kap. un procentes 200 rub.

E. Dokumenti, pamatōjūtīs uz kurīm var sprīst, kaidi nūdūkli un nūdavas pastōvēja Latgolā 1781.—1849. g. g. un cik lelā mārā uz zemniekim gulōs rērušu klaušas.

a) Storp tim atrūnami šaidi dokumenti par nūdūklim un nūdavam Ludzas apriņķī.

* 130. Ludzas apriņķa maršala 1806 g. 18. jūnija vēstule Nr. 84, adreseita Mōrtenam Karnickam, kuru Ludzas muižinīki beja īzvēlējuši par sovu deputatu Vitebskas guberņas likvidācijas komisijā. Šamā vēstulē maršals snādz paskaidrōjumus atteiceibā uz ziņom, kaidas īsnāgtas komisijai par nūdūkļu un nūdavu īnōkumīm un īzdavumīm Ludzas apriņķī nu 1787. g. leīdz 1805. g.

b) Dokumenti par golvas nūdūkli, dagveina dadzynōšonas nūdūkli posta ceļa īreikōšonas un uzturēšonas nūdūkli, kai ari par nūdavam muižinīku kanceļu un īrēdņu uzturēšonai:

* 131. Ludzas apriņķa valsts kasas 1782. g. 7. februara kvīte Nr. 84, pēc kuras muižineice Roza Benislavskā par 1781. g. pirmū pusi samoksōjuse par so-

vīm 447 zemniekim: golvas nūdūkli 122 rub. 92¹/₂ kap., skaitūt nu kotra zemnieka 27¹/₂ kap. un posta nūdavas 32 rub. 40³/₄ kap.

* 132. Tōs pošas kasas 1795. g. 24. decembra kvīte Nr. 298, pēc kuras muižineica Katrine Jodko par goda ūtrū pusi samoksōjuse par sovīm 16. zemniekim 238 rub. 65 kap. golvas nūdūkli.

* 133. Tōs pošas kasas 1799. g. 7. marta kvīte Nr. 121. Nu tōs radzams, ka muižinīks Francis Karnickis par sovīm 424 zemniekim par goda pirmū pusi samoksōjīis golvas nūdūkli 196 rub. 10 kap., papyldus golvas nūdūkli 55 rub. 12 kap. un nūdavu īrēdņu olgom 34 rub. 98. kap.

* 134. Tōs pošas kasas 1810. g. 24. decembra kvīte Nr. 873, saskaņā ar kuru muižineica Roza Benislavskā par goda ūtrū pusi par sovīm 123 zemniekim samoksōjuse vīnlaiceīgū golvas nūdūkli pa 25 kapeikom par kotru.

* 135. Ludzas apriņķa valsts kasas 1812. g. 15. marta kvīte Nr. 264, saskaņā ar kuru muižinīks Vincentijs Kalkovskis par sovīm 65 zemniekim samoksōjīis par goda pirmū pusi golvas nūdūkli 97 rub. 50 kap., skaitūt 1 rub. 50 kap. par kotru zemnieku, un dagveina dadzynōšonas nūdūkli 32 rub. 50 kap.

* 136. Tōs pošas kasas 1822. g. 2. marta kvīte Nr. 274, pēc kuras muižinīks Mōrtenš Karnickis par sovīm 405 zemniekim par 1821. goda pirmū pusi samoksōjīis dagveina dadzynōšonas nūdūkli 68 rub., bet par 1821. goda ūtrū pus golvas nūdūkli 607 rub. 50 kap., dagveina dadzynōšonas nūdūkli — 405 rub., ceļa — 50 rub. 62¹/₂ kap., yudiņa — 20 rub. 25 kap. un nūdavas 8 rub. 10 kap. apmārā muižnīceibas kanceļejai par lobu. Pēc šōs pošas kvītes par 1822. g. pirmū pusi samoksōta nūdava 358 rub. 42¹/₂ kap. apmārā posta zirgu uzturēšonai.

* 137. Vitebskas valsts palatas 1826. —1829. g. g. aprēķins par tū, cik valsts zemniekim un pancīru bojarīm jōmoksoj nūdūkļu. Nu aprēķina radzams, ka kotram valsts zemniekam godā vajadzēja moksōt: golvas nūdūkli 3 rub., dagveina

dadzynosonas nūdūkļi — 2 rub., ceļu īreikōsonai — 25 kap., yudiņa satiksmes ceļu īreikōsonai — 5 kap. un postam — 1 rub. 10 kap., kūrā 6 rub. 40 kap. Saskaņā ar keizara 1823. g. 11. aprīļa pavēli, golvas nūdūkļi un dagveina dadzynosonas nūdūkļi leidz 1828. g. pīdzyna tikai pusapmārā.

c) Dokumenti, kas snādz ziņas tikai par nūdūklim un nūdavam ceļu un posta staciju īreikōsonai un uzturēsonai:

* 138. Ludza aprīķa tīsas 1787. g. 6. februara kvīte, pēc kuras muižinīks Mōrtēņš Benislavskis samoksōjis par kotru nu sovīm 275 zemnīkim 4 kap. pusgodā kai nūdavu Lachovas posta stacijas uzturēsonai un $7\frac{1}{2}$ kap. kai nūdavu Ardavas stacijas uzturēsonai.

* 139. Ludza aprīķa kasas 1806. g. 15. marta kvīte Nr. 198, pēc kuras muižinīks Francis Karnickis samoksōjis posta nūdavas par kotru nu sovīm 454 zemnīkim 9 kap. pusgodā, bet par pagōjušū 1805. g. vēļ pa vīnai kapeikai par papyldus zirgim.

* 140. Taida poša 1807. g. 14. oktobra kvīte Nr. 521, nu kuras radzams, ka šymā godā par kotru zemnīku samoksōta papyldu posta nūdava $4\frac{1}{4}$ kap. apmārā par papyldus zirgim celā nu Pīterpils uz Leitovas nūmali.

* 141. Taida pat 1808. g. 1. maja kvīte, saskaņā ar kuru muižineica Roza Benislavska samoksōjuse par kotru nu sovīm 122 zemnīkim $33\frac{1}{2}$ kap. posta nūdavas.

* 142. 1810. g. 24. februara kvīte, nu kuras radzams, ka muižinīks Francis Karnickis samoksōjis par kotru nu sovīm 454 zemnīkim pa 59 kap. daleibnīku naudas Lachovas stacijas byuvei.

d) Dokumenti par nūdavam aprīķa zemes tīsas kanceļu uzturēsonai.

* 143. 1797. g. 21. decembra kvīte, nu kuras radzams, ka Veserovas muižas īpašnīks imoksōjis Ludza aprīķa tīasai nūdavu 8 rub. 48 kap. šai tīasai par lobu. Par kotru nu 424 muižas zemnīkim samoksōtas 2 kap.

* 144. Ludza aprīķa tīsas 1800. g. 21. janvara kvīte, nu kuras radzams, ka muižinīks Francis Karnickis samoksōjis par 1799. g. par kotru nu sovīm 424 zemnīkim 4 kap. kai nūdavu par lobu aprīķa tīsas kanceļas uzturēsonai.

* 145. Taida poša 1810. g. 31. decembra kvīte, nu kuras radzams, ka 1810. godā muižineica Roza Benislavska par kotru nu sovīm 123 zemnīkim samoksōjuse taidu pat nūdavu 6 kap. apmārā.

e) Dokumenti par valsts nūdūklim un zemes nūdavam:

* 146. Ludza valsts kasas 1835. g. 23. janvara kvīte Nr. 61, saskaņā ar kuru muižinīks Augustīns Šolkovskis par sovīm 64 Cirmas muižas zemnīkim samoksōjis par 1834. g. ūtrū pusi valsts nūdūkļus 137 rub. 80 kap. un zemes nūdavu 27 rub. 4 kap.

* 147. Taida poša 1839. g. 10. janvara kvīte Nr. 12. Nu tōs radzams, ka Šolkovskis par tim pošīm zemnīkim par 1839. g. pyrmū pusi samoksōjis valsts nūdūkļus 169 rub. 60 kap. un zemes nūdavas 44 rub. 91 kap.

f) Dokumenti par rekrūšu klaušom un nūdavam naudā un gryudā kara vajadzeibom:

* 148. Polockas valsts palatas 1795. g. 24. decembra kvīte Nr. 161 par tū, ka nu Ludza aprīķa muižinīka Franča Karnicka sajimts vīns rekruts. Nu kvītes radzams, ka rekruts dūts par 485 Karnicka zemnīkim. Šite uzskaitētas arī Karnicka sādžas, nūrōdūt, cik kotrā skaitōs zemnīku.

* 149. Taida poša 1798. g. 27. novembra kvīte Nr. 92. Nu tō radzams, ka Posīnes dominikāņu klūsters nūdevīs rekrutūs sovu zemnīku par Ludza aprīķa muižinīku Karnicka, Osendovska, Korfa, Veisenhofa un Nasiekina 500 zemnīkim.

* 150. Vitebskas Boltkrīvijas valsts palatas 1802. g. 4. decembra kvīte Nr. 352 par tū, ka nu muižinīka Franča Karnicka par jō 454 zemnīkim sajimti 2 rekrūši. Kvītē atzeimōts, ka vīns nu rekrūšim paziņōjis, ka jys asūt slyms, bet ōrsti tū nav atzynuši. Jo uz priķšu izarōdeitu, ka

rekruts teišam ir slyms, tad muižinīkam jō vītā jōdūd cyts rekruts.

* 151. Ludzas apriņķa maršala 1807. goda maja mēneša roksts Nr. 31 par Franopoles un Škaunes muižinīka Franča Karnicka 10 zemņiku nūzeimēšonu zemmessorgūs un milicijas strēlnikūs. Rokstā teikts, ka zemņikim dūti irūči un apgērbs. Nūrōdeits ari cik daudz jīm jōsyuta leidza pōrtykas, nauda jūs olgom, kai ari milicijas tryuceigim irēdnim.

* 152. 1811.—1813. g. g. rekrutu saroksts, kaidus šymūs godūs nūdavuši Ludzas apriņķa muižinīki Karnickis, Valdēns, Soltans, Kiborts un Zaremba.

* 153. Rēzeknes rekrušu valdes 1828. goda 23. novembra kvīte Nr. 198, pēc kuras nu Franopoles muižinīka Jezupa Karnicka par jō 368 zemņikim sajimti 3 rekruši.

* 154. Sebežas rekrušu valdes 1831. g. marta mēneša kvīte Nr. 105, kas izsnāgta tam pošam muižinīkam par 3 rekrušu sajimšonu.

* 155. Ludzas rekrušu valdes 1839. g. 16. novembra kvīte Nr. 44. Nu tōs radzams, ka Franopoles muižinīks Jezups Karnickis 1838. godā nūdevis rekrušūs Eutišku sādžas zemņiku Andreju Mikulovu. 1839. goda īsaukšonā jys beja īskaitēts tūs rekrušu skaitā, kaidis pīsanōcis nu Franopoles muižas zemņikim.

* 156. Ludzas rekrušu valdes 1849. g. 13. maja kvīte Nr. 63, pēc kuras nu tō poša muižinīka pījmti 3 rekruši. Jūs ītār-

pam, pōrtykai un olgai muižinīks īmoksōjis 46 rub. 56³/₄ kap.

* 157. Ludzas štata komandas 1784. g. 19. marta kvīte, pēc kuras nu Lucmuižas īpašneicas Rozas Benislavskas sajimts golvas proviants par 1783. g. pa pusčetverika rudzu nu kotra jōs 485 zemņikim.

* 158. Sebežas provianta nūlyktovas 1793. g. 6. septembra kvīte, pēc kuras nu muižinīka Franča Karnicka sajimts proviants par 1792. g. ūtrū pusi un 1793. g. pyrmū pusi. Par kotru nu 485 zemņikim nūdūtas 4 garnicas myltu.

* 159. Vitebskas provianta nūlyktovas 1801. g. 12. jūlija kvīte Nr. 85 par provianta sajimšonu nu jō par pusgodu, rēkinojūt 2 garnicas nu kotra jō 424 zemņikim.

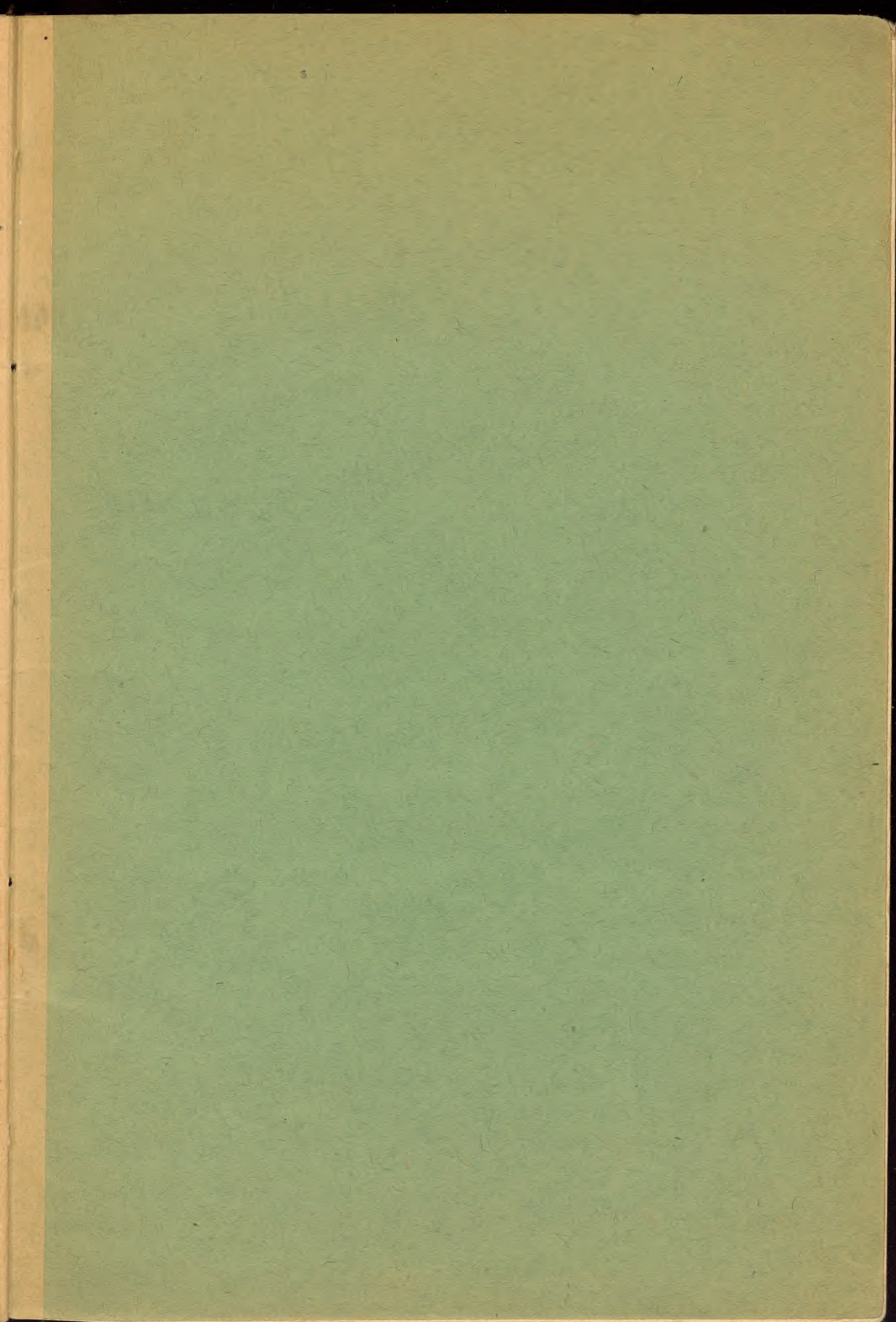
* 160. 1804. g. 12. jūlija kvīte, nu kuras radzams, ka muižinīks Francis Karnickis īmoksōjis 45 rub. 40 kap. dragunu pulka zyrgu stallu byuvei. Šei suma aprēkinōta par 454 zemņikim, kas pīdarēja Karnickam.

* 161. 1812. g. 25. maja kvīte, saskaņā ar kuru muižinīks Jezups Sokolovskis samoksōjis 56 rub. rekrušu naudas. Par kotru nu sovīm 28 zemņikim jys samoksōjis 2 rub.

* 162. 1812. g. 5. oktobra kvīte, pēc kuras nu tō poša muižinīka sajimts apgērbs trejim rekrušim, saskaņā ar rekrušu nūlykumu.

* 163. 1812. g. 13. decembra kvīte, pēc puras nu jō sajimti karaspāka vajadzeibom 74 aršini 14 veršoki audakla.

10.FEB.1939

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0308086173